

Sport v Hluku

Kolektiv autorů

Dějiny hlucké tělovýchovy a sportu do roku 1953

Antonín Zlínský

Tělovýchovnou činnost provozovali lidé na území nynější České republiky již v době, kdy české země byli součástí Rakouska-Uherska. Jednalo se však o neorganizované, živelné aktivity a tak se uvažuje o počátku sportování v Hluku až v období po I. světové válce. V tuto dobu vznikaly různé spolky podle toho, ke kterému politickému názoru se jednotlivci či celé rodiny hlásily. Tak byly založeny v Hluku v roce 1920 Sokol, Orel či Dělnická tělovýchovná jednota (dále DTJ). Později v roce 1932 vznikl v Hluku rovněž fotbalový oddíl, který se záhy stal nejoblíbenějším oddílem a je jím do dnešní doby.

Tělocvičná Jednota Sokol Hluk

Již několik let před I. světovou válkou bylo pomýšleno na založení Sokola v Hluku. Bohužel Ti, kteří chápali význam Sokola, byli v Hluku často již pouhými hosty. Většinu z nich vyhnala bída za prací do celé Evropy, případně dále do světa, protože Hluk v této době nemohl tolik lidí uživit. Tito „vyslanci“ přicházeli domů pouze na krátkou dobu, například na svátky, k odvodu, na dovolenou a vždy opět odcházeli zklamáni a nepochopení. Teprve 28. říjen 1918 způsobil převrat i v těchto věcech. Rakousko po rozpadu monarchie přimělo odejít všechny cizince, kteří na jeho území pracovali. Také hluckí chlapci se museli vrátit domů. V této době pochopili především význam Sokola rovněž někteří učitelé, a proto nechali postavit v zahradě u Svadbíků hrazdu a bradla. Toto první dřevěné nářadí bylo zhotoveno některým z domácích stolářských mistrů. O cvičení byl velký zájem, a tak nic nebránilo tomu, aby v neděli 29. února 1920 byla svolána ustavující valná hromada, na níž byl zvolen první výbor Sokola hluckého. Tomu předcházelo také vyjednávání se

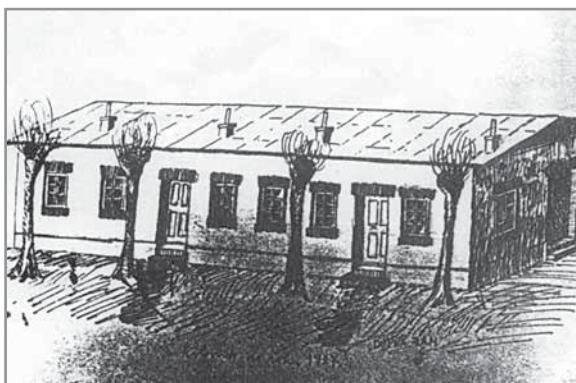
Obr. 1. Hlučtí sokolové, Josef Margétík na hrazdě vpravo.

Sokolskou jednotou v Uherském Ostrohu, které vedli Karel Burián a Ferdinand Vláčil.

V říjnu 1920 si Sokol pronajal od Správy velkostatku tzv. Barák, jak se tehdy říkalo ubytovně sezónních dělníků. Tato budova stála na místě dnešní sokolovny. Spolková místnost pak byla v hostinci u Svadbíků. Na členské schůzi 24. srpna 1920 se rozhodlo, že první veřejné cvičení bude 5. září, v případě nepříznivého počasí pak 8. září. Protože se počasí 5. září skutečně nevydařilo, tak se čekalo na 8. září 1920. Když pak tento den, před třetí odpolední hodinou, zaznívala od Uherského Ostrohu veselá pochodová píseň, spadly z organizátorů veškeré starosti. Přijeli bratři a sestry z Uherského Ostrohu, Uherského Brodu, Ostrožské Nové Vsi, Vlčnova a Blatnice. Celková účast byla 53 bratrů v krojích, 62 cvičících bratrů, 30 žen, 61 dorostenců, 32 dorostenek, 47 žáků a 12 žaček. Sokolové z okolí záviděli Hlučanům místo, které bylo zvoleno za cvičiště. Bylo to na louce, která by s úspěchem snesla porovnání s Letenskou plání, ovšem jen do velikosti rozlohy. (Kde se však rozkládala není popsáno). Výsledek jak morální, tak i finanční byl znamenitý. Podle zápisu prvního starosty hluckého Sokola Leopolda Gingera činil čistý výtěžek 3 253 Kč. Mohla tak být zakoupena řádná hrazda, bradla a žíněnka. Cvičit se začalo v Baráku.

V roce 1921 byl starostou hluckého Sokola Jakub Krejčí, místostarostou Karel Burián, náčelníkem Oldřich Šulc, náčelnicí Pipalová a vzdělavatelem Anna Pokorná. Od Správy velkostatku byl zakoupen pozemek vedle chmelnice až po hřbitov. Každý člen Sokola musel

odpracovat 10 hodin nebo zaplatit 2 Kč za hodinu. K výročí narození Karla Havlíčka Borovského a k výročí upálení mistra Jana Husa svolal hlucký Sokol manifestaci na hlucké náměstí. Tady však došlo ke slovní potyčce mezi P. Janem Machatým, který z farské zahrady manifestaci kritizoval, a MUDr. Bohumilem Fialou a Antonínem Šumberou.

V roce 1922 se stal starostou hluckého Sokola Karel Burián. Hluk byl v této době dosud pobočkou Sokola v Uherského Ostrohu. Župa však schválila jeho osamostatnění. Pozemek na Chmelnici byl využíván školou, za což školní rada platila 200 Kč ročně.

V letech 1923–1924 byl starostou hluckého Sokola Jan Mitáček. Roku 1922 byl zcela zaplacen Barák. Správa lichtenštejnského majetku vyměřila jeho cenu sumou 100 000 Kč. Hospodářem Baráku byl Jan Malůš, který zde také bydlel. Roku 1924 byla postavena kabina na promítání kina. Prvním promítačem byl hodinář Špacír, který vlastnil patřičnou aparaturu a se Sokolem uzavřel smlouvu. V sále byla postavena scéna s oponou, na níž byla učitelem Slavíkem namalována Libuše věštící slávu Prahy. Bylo rozhodnuto, že se sokolovna nebude půjčovat. Proto nebyla zapůjčena ani hlucké DTJ pro potřeby divadelního představení. Baráku se začalo říkat Sokolovna. Byla založena rovněž „šmidcovská“ muzika. Do této doby prováděl hudební doprovod varhaník Hanáček.

V letech 1925–1928 byl starostou hluckého Sokola Zdeněk Pokorný. V roce 1925 byl tehdejšímu hluckému starostovi Janu Prajzovi z finančních důvodů prodán pozemek na Chmelnici. Jedna místnost také byla pronajata klempíři Matěji Hladníkovi, rovněž z finančních důvodů. V roce 1926 se výborové schůze konaly v hostinci u Karla Buriána. Byla získána úřední koncese na promítání kina. Veřejné cvičení se dosud konalo na pozemku na Chmelnici. Na Mikulášském večírku

Obr. 2 a, b. Podoba původní místnosti pro cvičení sokolů, tzv. Baráku a Sokolovna po opravě v roce 1927.

bylo stolové zařízení, do této doby věc nevídaná. Roku 1927 výbor hluckého Sokola rozhodl o stavbě nové budovy sokolovny. Vypracovat plány dostal na starost br. Dřínek. Každý člen Sokola byl povinen odpracovat 20 hodin nebo hotově zaplatit 30 Kč. Zednické práce prováděl Josef Konečný, tesařské Jan Mitáček. Egon Penk se zavázal zdarma dopravovat na stavbu materiál. Stavba byla dohotovena a její hodnota činila 100 000 Kč. Rovněž byl zakoupen nový přístroj na promítání. Kinovýbor v této době tvořili Slavík, Hudec, Šiman, Vláčil, Císař a Burián. Nové bylo také jeviště a opona, kterou s námětem „Svoboda“ namaloval učitel Dominik Černý. Portál byl ozdoben plastikou – poprsím Tyrše a Fügnera. V roce 1928 byl do kina koupen gramofon i s deskami od br. Martina Šimčíka, aby se zvýšila návštěvnost. Bylo nutné si půjčit dalších 12 000 Kč, protože výnosy byly malé a úroky z půjček velké.

V letech 1929–1932 byl starostou hluckého Sokola opět Karel Burián. Strojovna kina se v roce 1929 musela předělat, protože nevyhovovala dobovým předpisům. Toho bylo využito a byla zřízena galerie. Veřejné cvičení se konalo pouze s domácími cvičenci v zahradě u Svadbíků. V roce 1930 se výbor zajímal o možnost zřídit zvukové kino. Kinooperatér Janků se začal zajímat o technické podmínky této modernizace. Sokolská knihovna měla 230 knih a knihovníkem byl br. Josef Margetík. V roce 1931 se o Svatodušních svátcích konalo další veřejné cvičení. Cvičenci z Hluku se zúčastnili rovněž župního sletu v Prostějově a byla uspořádána akademie na oslavu Tyršova výročí dne 28. října. Roku 1932 byl v budově Sokolovny zbudován byt domovníka. Jako sokolník byla určena paní Šulcová. Rok 1932 byl také rokem sletovým a jeho účastníkem byl i Josef Margetík. Byl uspořádán výlet do háje za účasti občanů Kunovic, Míkovic, Podolí a dalších obcí. Veřejné cvičení se konalo na novém fotbalovém hřišti ve Šraňcích.

V letech 1933–1935 a 1936–1945 byl starostou hluckého Sokola Egon Penk. Roku 1933 byla pro veliký dluh vyhlášena veřejná sbírka, která vynesla 200 000 Kč. Byly zavedeny župní příspěvky, které musela Jednota platit. Veřejné cvičení se konalo ve Šraňcích za účasti sokolů Kunovic a Vlčnova. Uskutečnil se znovu oblíbený výlet do háje. Sokol Hradiště přišel manifestačně pěšky. 28. října se uskutečnil kulturní večírek, kde promluvil br. Zemek z Vlčnova. V roce 1934 byla zavedena v Sokolovně elektřina. Složení výboru kina v tomto roce bylo Dr. Motyčka, Doruška a Veselý. Sokol Hluk uspořádal rovněž Jízdu králů. V roce 1935 bohužel způsobovali mladí cvičenci v Sokolovně škodu, proto musel být určen stálý dozor. Plánovaný výlet do háje se z důvodu

špatného počasí neuskutečnil. Jako náhrada byla uspořádána v Sokolovně zábava. V tomto roce uspořádal hlucký Sokol rovněž dožínky.

Roku 1936 se krátce starostou hluckého Sokola stal Jan Janků. Na 1. výborové schůzce se však Jan Janků svého předsednictví vzdal, a funkce se ujal opět Egon Penk. Dne 6. března 1936 se poprvé v Hluku hrálo kino se zvukem. Majetek Sokola je 1 000 000 Kč, dluh činil 40 000 Kč. Sokol získal koncesi na prodej piva, s podmínkou odběru z pivovaru v Uherském Brodě.

V roce 1937 se v Hluku nekonalo veřejné cvičení. Hlučané cvičili pouze ve Vlčnově a v Lipově. Populární výlet do háje se konal 6. června 1937 a reklama na něj byla vidět všude. Mimo občerstvení všeho druhu zde byla tombola, střelnice, kolo štěstí a jiné atrakce. Průvod šel od Sokolovny ve 13.00 hodin. Bylo dohodnuto, že v příštím roce pojedou do háje autobus. Rok 1938 byl rokem sletovým. Pro nácvik prostných byl ustanoven cvičitelský sbor: Margetík, Polák, Bartošík, Jiříčka, Prajzová, Žeglicová a Špaňhelová. Účastníky celorepublikového sletu se nepovedlo zajistit. Mnichovským diktátem byly od našeho státu odtrženy Sudety, a proto se nekonal ani sokolský ples. Z nařízení protektorátních úřadů byla v roce 1939 zavedena branná výchova. V rámci této činnosti byl uspořádán cyklistický závod Hluk – Dolní Němčí – Slavkov – Boršice u Blatnice – Hluk. Roku 1940 se slavilo 20. výročí Sokola a konalo se poslední okrskové veřejné cvičení v Hluku. Uskutečnil se rovněž výlet do Velké nad Veličkou, který Hlučanům za několik týdnů Veličané oplatili. V květnu 1941 byl vydán výnos říšského protektora, kterým se zakazuje činnost Sokola na celém území Protektorátu Čechy a Morava. Veškerý majetek spolku byl zabaven. Z budovy Sokolovny bylo nařízeno odstranit nápis SOKOL, kino dostalo novou správu a bylo přejmenováno na Viktoria.

První poválečná výborová schůze Sokola se konala 7. června 1945 a byla na ní zvolena komise pro očistu: Karel Burián, Josef Margetík a Adolf Doruška. Na schůzi bylo vzpomenu to těch, kteří se nedočkali osvobození nebo byli vězněni. Sokolníkem se stal Jan Pravdík. V tomto roce odešel dlouholetý starosta hluckého Sokola Egon Penk. V říjnu 1945 se konala valná hromada, kde byli zvoleni tyto funkcionáři: starosta Josef Veselý a dále Karel Burián, Josef Margetík, Nováková, Menšík, Jan Hala, Jiří Horňák, Matěj Hrubý, Leopold Janků, Adolf Doruška, Poledník, Prajza, Novák, Kožík, Kupec, Trýska, Šumpolec. V rámci čistoty byli vyloučeni: Miroslav Bartošík a Růžena Pospíšilová.

Josef Veselý zůstal starostou hluckého Sokola až do roku 1950, kdy se funkce vzdal. V červnu 1946 se konalo první veřejné vystoupení

Sokolů na hřišti ve Šraňcích za této účasti: Uherský Ostroh, Staré Město, Kunovice, Slavkov, Velehrad, Otrokovice, Vlčnov, Ostrožská Nová Ves, Blatnice, Moravské Lieskové. Čistý zisk z celé akce byl 32 750 Kč. Veřejné cvičení se ve Šraňcích konala i o rok později dne 22. června 1947. Uskutečnil se i výlet ke Sv. Antoníčku. Bylo zestátněno kino. Novým provozovatelem se stala Správa státního filmu, vedoucím byl dále Jan Janků. V budově byla zřízena restaurace a hospodským se stal Jan Pravdík. Egon Penk nabídl ke koupi hřiště ve Šraňcích, které koupil SK Hluk.

Rok 1948 byl opět rokem sletovým. Celková účast na sletu v Praze z Hluku činila cca šedesát cvičenců. Před tím se cvičilo například v Bzenci a v Otrokovicích. V únoru 1948 byla na celém území republiky zastavena činnost Orla. Členové Orla byli vyzváni, aby vstoupili do Sokola, kde byl převeden i majetek Orla. Do Sokola byl začleněn i Sportovní klub (dále SK) Hluk. Ten měl však samostatný výbor a finanční hospodářství. Do výboru pro sjednocení tělovýchovy v Hluku byli navrženi: za Sokol Poledník, Doruška, Margetík, Tesařová, Hrubý, za Orel František Libosvár a Marie Hájková, za SK Hluk Josef Podlas, Vavřín Bachan, za školu Menšík a Petrželka. Dolní Němčí požádalo Sokol Hluk o pomoc a patronát při založení tamní organizace Sokola. Do roku 1949 byl Sokol Dolní Němčí pobočkou Sokola Hluk.

Výbor zvolený v roce 1948 byl potvrzen i na rok 1949 a byl rozšířen o dalšího člena, zatupujícího oddíl kopané. Společenská činnost byla přesunuta do Sokolovny. Hlavní funkcionáři oddílu kopané byli předseda Antonín Pivnický a místopředseda Josef Podlas. V roce 1950 byl výbor opět potvrzen, vyjma zmíněného starosty Sokola Josefa Veselého, který se funkce vzdal. Novým předsedou Sokola Hluk se stal br. Poledník. Oddíl kopané měl v soutěžích čtyři mužstva: A – mužstvo (I. B. třída), B – mužstvo (základní třída), dorost a žáky v základních třídách okresu.

Tělocvičná jednota OREL

Tělocvičná jednota Orel byla v Hluku založena ve stejném roce jako Sokol, tedy 1920. Stejně jako u Sokola, tak svoji činnost rozvíjela už za dob Rakouska-Uherska. Oficiální založení však bylo podpořeno teprve politickými změnami. Za jeho činností stály katolické spolky. Hluk byla vždy obec nábožensky založená a tak se Hlučané

již před rokem 1920 zúčastňovali sletů a nově vytvořená jednota byla pokračovatelem Orla z dob bývalé monarchie. Podmínky po její založení byly těžké, protože nebylo kde cvičit. První veřejné vystoupení se v Hluku za účasti okolních jednot konalo 22. srpna 1920. Bylo to takové měření sil se Sokolem. První akce se pak konala v roce 1922 v sále obecního hostince. Zakládajícími členy hluckého Orla bylo František Pospíšek, Josef Nemrava, František Šimčík, Antonín Mitáček, Jan Plaček, Jan Machatý, Jan Polášek a Jan Bachan. Prvním předsedou se stal František Pospíšek. Další předsedové byli František Šimčík, Antonín Mitáček a František Libosvár. Prvním náčelníkem byl Vavřín Mitáček a náčelnicí Marie Pospíšková. Hybnou pákou jednoty byl po celou dobu působení v Hluku kaplan Jan Machatý. V letním období se cvičilo venku, převážně na zahradě u Pospíšků v č. p. 189, v zimě pak v sále obecní hospody a také v I. patře hospody u Šumpolců.

V roce 1926 získala jednota trvalou tělocvičnu a to na základě dohody s manžely Františkem a Kateřinou Hronkovými. Tito manželé zbudovali na místě Grunfeldovy pálenice č. p. 155 na tu dobu moderní hostinec s prostorným sálem klubovnamí. Na základě smluv pak používaly spolky pronajaté místnosti pro svoji sportovní a kulturní činnost. Smlouva byla na 30 let a nájemné bylo vyplaceno předem. Při akcích jednoty však museli hlučtí orlové odebírat nápoje a potraviny právě z hostince manželů Hronkových. Výzdoba uvnitř budovy byla v katolickém duchu. Tato budova č. p. 155 byla pojmenována Lidový dům a sloužila až do roku 1948, kdy došlo k zániku jednoty. V jednotě Orel cvičili muži, ženy, dorost i žactvo. Jako cvičební nářadí používali

Obr. 3. Starosta hluckého Orla František Pospíšek a jeho dcery Marie, Antonie a Františka.

Obr. 4. Orelské cvičení u mlatevně domu č. p. 189.

hrazdu, bradla, kruhy, později koně, kozu, činky a žíněnky. Každoročně vystupovali doma nebo v některé obci Velehradské župy. Dopravními prostředky byly žebříňáky s koňským potahem, později autobusy. V roce 1932 se Orli zúčastnili i sletu ve Vídni.

V roce 1933 vznikl v rámci jednoty Orel i oddíl kopané. O hráče nouze nebylo, a tak se postavila hned dvě mužstva. Jednota koupila dresy, ostatní výstroj byla hráčů. Horší to bylo se hřištěm, které si půjčovali od SK Hluk. Ten však hrával mistrovská utkání a nemohl vždycky vyhovět. Rekreačně se hrávalo v Rybníčcích. První vystoupení měli hráči Orla na turnaji v Hluku, kterého se dále zúčastnili DSK Topolná, SK Hluk, Rudá hvězda (dále RH) Hluk a Orel Hluk. Nejčastějšími soupeři pak bývali Orel Uherský Brod, Orel Předměstí, Vlčnov, Podolí a Nivnice. Jednalo se vždy o přátelské zápasy. Prvními a také posledními hráči byli Tomáš Hanáček, František Prajza, Antonín Rybníkář, František Rybníkář, Antonín Bachan, Antonín Dufka, Ladislav Kremr, František Mitáček, Josef Kučeřík, Antonín Nemrava, Jan Šácha, Josef Dufka, František Hladník, Jaroslav Nemrava, Ludvík Nemrava, Jan Hladník a další. Hráči nebyli registrovaní, a tak se stávalo, že jednu neděli hráli za Orla, druhou za SK a třetí za RH. Někteří pak odešli do lépe organizovaného SK a jiní skončili činnost. V roce 1936 se konal slet Velehradské župy v Uherském Brodě. Z Hluku se zúčastnilo 55 cvičenců, ale tentýž rok byla i Orelská olympiáda ve Vídni, které se z Hluku nikdo nezúčastnil. Orel byl rozpuštěn vládním nařízením ze 28. února 1948. Jeho členové byli vyzváni ke vstupu do Sokola, kam byl převeden rovněž majetek jednoty Orel. Krátce nato v dubnu 1948 vyšel výnos O sjednocení tělovýchovy ve státě.

Obr. 5. Hlucké orelky – zleva Pospíšková, Uhlířová, Pospíšková, Rybníkářová.

Obr. 6. Vedení hluckého Orla při cvičení v roce 1946. Čtvrtý zprava hlucký farář P. Ignác Černík.

Dělnická tělocvičná jednota v Hluku

DTJ byla v Hluku založena v roce 1920 jako součást revolučního dělnického hnutí po I. světové válce. O ustavující schůzi však není žádný zápis. Zachován je pouze zápis, podle kterého přešli do DTJ tito členové: Matouš Jiříčka, František Šrom, František Janků, Jan Jiříčka, Tomáš Kašpara, Martin Štipčák, František Uherka, Antonín Jiříčka, František Machálek, Cyril Šumbera, Josef Rozštipil a Antonín Šumbera. Po krátké činnosti však byla DTJ Hluk vyloučena spolu s ostatními DTJ z tehdejšího II. Brněnského okruhu. Toto souviselo s rozštěpením tehdejší Československé strany sociálně demokratické a rozkolem v dělnickém hnutí, které vedlo ke vzniku Komunistické strany československa (dále KSČ). Výsledkem těchto událostí bylo vytvoření nové Federované dělnické tělocvičné jednoty (dále FDTJ). O ustavující schůzi se zachoval zápis z července roku 1921. Předsedou se stal František Jurásek.

Po schválení FDTJ Hluk okresním úřadem byla tato organizace začleněna do okrsku FDTJ Jarošov. Samozřejmě jednota neměla vhodné místnosti ani prostory, tak se cvičilo na různých místech v přírodě nebo u některého člena doma. Nesmělo se cvičit ani na školním dvoře. Obtížná situace byla hlavně v zimě. Ostatní organizace měly více peněz na pronájem a tak se FDTJ dostávala do sálů hluckých hostinců velmi poskrovnu. Úspěšná léta měla jednota v letech 1922–1924, ale další léta byla skromná, protože členové FDTJ jezdili za prací do Brna, Ostravy, Žiliny, Bohumína apod. Tímto ztráceli všichni kontakt s domovem. Ve dnech 1.–2. ledna 1926 se konal III. sjezd FDTJ, který přijal nový návrh stanov a nový organizační řád pro novou organizaci Federaci proletářské tělovýchovy (dále FPT). Ve výboru FPT pracovali mladí funkcionáři Šimon Dufka, František Mitáček, Martin Dufka, Jan Jurásek, František Pěník, Antonín Jiříčka a další.

Spartakiáda v roce 1928 se připravovala za těžkých podmínek. TJ Sokol odmítl půjčit FTP sál Sokolovny a Okresní politická správa vydala nařízení, že nácvičku se nesmí zúčastnit školní děti. Na jaře 1928, uprostřed nácvičky a příprav, vláda konání Spartakiády zakázala. V letech 1929–1931 se v jednotě projevil generační problém. Značná část starších členů odešla z mládežnického hnutí, a proto bylo třeba získat nové členy z řad mladých. Po této akci přišlo do jednoty spousta mladých lidí, ale nastávala hospodářská krize a lidé začali ztrácet práci. FTP tehdy velmi posílila. Výbor tvořili Antonín Křivák, Antonín Koneč-

Obr. 7. Fotbalisté hlucké Rudé hvězdy.

ný, Václav Mitáček, Josef Ťok, František Šťastný, Cyril Matouš a nově zvolený náčelník Šimon Dufka. Uzavřela se smlouva, podle níž jednota mohla 2x týdně používat sál obecního hostince a dvě místnosti vedle sálu, jako klubovny. V této době vznikl fotbalový oddíl RH Hluk. Utvořila se dvě mužstva, protože zájem byl velký. V roce 1933 uspořádala jednota mohutný sportovní podnik za účasti deseti okolních FTP, za divácké kulise 1 000 lidí. Nejprve vystoupili cvičenci v prostných, a pak probíhal turnaj v kopané za účasti dvanácti mužstev. Vítězem se stal hlucký SK. Tehdejší fotbalová asociace pak zakázala hrát registrovaným klubům s neregistrovanými, a navíc jim bylo zapovězeno půjčovat hřiště. Za těchto podmínek tak RH musela skončit. Na podzim 1938 byla FTP zakázána na celém území republiky. Na základě tohoto nařízení vydal Okresní úřad zákaz činnosti i pro FTP Hluk. Po válce nebylo v zájmu sjednocené tělovýchovy činnost FTP obnovit. Místní organizace KSČ se obrátila na své členy, aby vstoupili do Sokola, který měl být organizátor činnosti.

Sportovní klub Hluk

Československá kopaná měla úspěchy již v období po I. světové válce. Byly to však hlavně pražské oddíly Sparta a Slávia, které prezentovaly naši republiku, a z těchto dvou mužstev se tvořilo i národní mužstvo. Začaly se zveřejňovat fotbalové výsledky a hlavně hluckí stu-

denti a dělníci, kteří pracovali ve větších městech, viděli hrát fotbal na vlastní oči. Fotbal byl přitažlivý hlavně pro mladé lidi. Na volných prostranstvích honili kluci balon, přestože neznali žádná pravidla. Přestože tomu říkali balón nebo habáň, k dnešním fotbalovým míčům to mělo hodně daleko. Cena balónu v této době se pohybovala okolo 50 Kč, což byla velká částka. V Sokole Hluk byl balón, se kterým však mohli hrát pouze členové Sokola. V zimě 1931 se sešlo několik nadšenců k poradě, jak založit fotbalový SK. Představy i názory byly různé, řešilo se hřiště a peníze na základní vybavení. Hledaly se vhodné typy lidí, kteří by mohli stát v čele oddílu. Padl návrh na Františka Hanáčka, který se v tuto dobu vrátil z Ameriky a měl pokrokové názory. Navštívili ho Antonín Pospíšek, Josef Podlas a Jan Šimek. František Hanáček přiznal, že fotbal viděl jednou v životě, ale pomoc přislíbil a to aktivní účastí. V únoru 1932 byla svolána veřejná schůze do hostince u Šumpulců (v pronájmu ji měl pan Mitáček). Tato schůze je považována za ustavující. Byli zvoleni předseda František Hanáček, místopředseda a pokladník Jan Míšek, zapisovatel Jan Dufka a jednatel Jan Uherka. Zápis z této schůze se bohužel nezachoval.

U kolébky prvního fotbalového oddílu v Hluku stáli funkcionáři Antonín Pospíšek, František Turčinek, František Podlas, Josef Podlas, Jan Šimek, Tomáš Kašpara, Matouš Štefaník, František Šimčík, František Hráček, bratři Lekešové, Jakub Krpal, Cyril Machálek, František Podlášek, Antonín Mitáček, Vavřín Bachan, Antonín Prajza, Jan Šim-

Obr. 8. Fotbalisté SK Hluk.

Obr. 9. Fotografie z historického zápasu SK Hluk (stojící) na Velehradě.

čík, František Huspenina, Štěpán Pospíšek, František Bachánek, Josef Krpal a jiní.

První hráči fotbalu v Hluku byli Jan Dufka, Antonín Mitáček, Jan Pančík, František Huspenina, František a Antonín Turčinkovi, Josef Trojek, Antonín Kremr, Martin Bobek, Jan Turčinek, František Hanáček, Josef Matyáš, Antonín Kašpara, Matouš Prajza, Ladislav Kremr, Jaroslav Pokorný, Matěj Dufka, František Svadbík, František Janča, Vavřín Pospíšek, Jan Svadbík, František Kupec, František Daniel, František Hronek a jiní.

Prvním hřištěm byl obecní pozemek za hasičským skladištěm. Byl to jenom svah v zastavěné ulici, který neodpovídal ani minimálním fotbalovým požadavkům. Konaly se zde tréninky a byla zde postavena jedna branka. V okolních chalupách často řinčela skla a balon se vracel propíchnutý za peprného slovního doprovodu. První utkání hrálo SK Hluk v Havřicích, proti místnímu klubu. Hřiště bylo po lijáku a domáci proto navezli na hřiště fůru plev, které rozhazovali lopatama. Hlučané hráli v civilních šatech a plevy si naši hráči přivezli až domů. Prohráli jsme 2:1, ale výsledek teď nebyl důležitý. Druhý zápas hrálo SK na Velehradě.

To již Hlučané nastoupili v dresech a v kopačkách. Tyto starší rekvizity byly získány od SK Baťa Zlín. Stalo se tak na požádání hluckých zaměstnanců firmy Baťa. Kopačky opravil obuvník Antonín Hanáček a dresy vyspravily manželky funkcionářů. Tentokrát Hluk vyhrál 2:1. Podle pamětníků Hlučané přijeli na Velehrad s takovým elánem a sebevědomím, které jim dodávaly dresy a kopačky, že nebylo pochyb

o jejich vítězství. Ve dvě hodiny byli již nastoupeni, ale až na několik diváků nebyl na hřišti nikdo. Vysvětlení bylo jednoduché. Muselo se počkat, až přijdou domácí hráči z požeňání. Třetí zápas se hrál ve Vlčnově, ale výsledek tohoto utkání není znám.

Problémem bylo fotbalové hřiště. Jako nejvhodnější pozemek byl označován obecní prostor v Kaštanci (nynější hřiště). Bylo zde však zahradnictví a obecní rada odmítla o tomto vůbec jednat. Další prostor byl ve Šraňcích, což bylo pole statku. Výbor požádal majitele statku Egona Penka o pronájem pozemku. Jmenovaný měl výhrady, protože měl obavy, že mu bude činit škoda na přilehlých pozemcích a měl celkovou nedůvěru k tomuto spolku. Došlo však k dohodě a k pronájmu 4 měřic pole. Pronájem však započal až po žních roku 1932, po sklizni úrody. Pozemek vyhovoval jak po stránce rozměrové, tak i polohou. K pojmu hřiště to však mělo daleko. Úpravy se prováděly v ručně a tehdejší mechanizmy, brány a válec, zázraky neudělaly. Drny po kukuřici se ještě dlouho vyvalovaly ze země. Elán a chuť byla však velká. Bylo potřeba řezivo k postavení branek a k nejnútnejšímu vybavení. O koupení řeziva však nemohla být řeč. Nájem za hřiště musel být placen předem a již na to se muselo vypůjčit. Byl však domluven noční výlet do lesa, skoro až na sv. Antoníněk, kde tehdy byl pěkný porost. A tak byly zbudovány na hřišti branky i lavice. První zápas v Hluku se hrál na podzim 1932 proti Ostrožské Lhotě. Hlučané vyhráli vysoko. Následovaly další zápasy doma i venku a začaly se rýsovat sestavy hráčů i kádr funkcionářů. Předseda František Hanáček odjel do Ameriky a místopředseda Jan Míšek zemřel a tím se načas ocitl klub bez vedení. Byl zvolen nový předseda Tomáš Kašpara. SK Hluk se přihlásil do Hameleho hanácké župy a byl zařazen do IV. třídy. Začaly se hrát mistráky, ale jednoduché to vůbec nebylo. Byla hospodářská krize a velká nezaměstnanost. Vypovídaly dresy, kopačky a nájemné se muselo odesílat pravidelně. Hodně fotbalistů i funkcionářů odjíždělo za prací do vzdálených míst a tím ztrácely kontakt s SK. I v Hluku bylo mnoho lidí bez práce, proto se snížily návštěvy na utkáních a muselo se smlouvat o vstupné. Funkcionáři často přistoupili i na poloviční, když viděli, že host opravdu nemá. Někteří dopláceli ze svých kapes, protože jakákoliv podpora od veřejných úřadů nebo sponzorů nepřipadala v úvahu. Překonávaly se také předsudky a konzervatismus této doby. Mnozí rodiče si nepřáli, aby jejich syn hrál fotbal, protože občas přišel s roztrženými boty, a pak následoval doma výprask. Občas se stalo, že otec přišel pro syna i na hřiště. To musel potom syn utéct ze hřiště, třebaže se mělo hodně dohrávat. Nechtěl dostat výprask před zraky diváků.

Obec byla silně nábožensky založená, a sportovci byli považováni za neznabohy, jelikož místo do kostela chodili na hřiště. Mladí byli na hřišti již v sobotu odpoledne a po celou neděli, takže na kostel již neměli čas. Když jednou přišel na hřiště místní kaplan, vznikla mezi funkcionáři nervozita, protože se obávali, že by mohl pronést nějakou agitační řeč proti fotbalu nebo proti jeho návštěvnosti. Pan kaplan se však měl bavit s návštěvníky o fotbale přátelsky. Od této chvíle považovali fotbalisté svoji činnost za legalizovanou od farního úřadu a od katolické církve. Šatna a klubovna byla u Svadbíků v bývalé stáji, bez jakéhokoli zařízení. Na zápasy se jezdilo na kolech, protože na autobus nebyly peníze. Autodopravci (bratři Pospíškovi či Jan Bartoň) účtovali většinou jen spotřebu benzínu, ale i to bylo pro klub příliš mnoho. Hostující mužstvo se převlékalo v autobuse, či přímo na hřišti. Po zápase se obě mužstva společně umývala v potoce Okluky. Později se šatna od Svadbíků přestěhovala do bližších chalup (k Hanáčkům, Pivnickým, Prajzům).

V roce 1933 byl SK Hluk zařazen do IV. třídy Hameleho hanácké župy, kde setrval čtyři roky. Poté postoupil do III. třídy, kde hrál až do roku 1939. Z této doby je dostatek fotografií, kde je vidět, jak se střídali hráči i funkcionáři. Písemného materiálu se však dochovalo velmi málo. Po Tomáši Kašparovi byl SK Hluk předsedou František Hráček. V letech 1935–1939 zastával funkci předsedy Jakub Krpal. Doba nacistické okupace znamenala drastická opatření a omezení rovněž sportovního i kulturního života. Kopaná však zakázána nebyla. Pro nedostatek zábavy posléze stoupal i zájem o fotbal a tím se zlepšily divácké návštěvy na zápasech. I když se tak zlepšila finanční situace v klubu, nastaly potíže jiného druhu. Velká část sportovců a funkcionářů musela odejít na nucené práce do Německa. Byly také potíže sehnat výstroj, protože byly zakázány autobusy, a tak se opět jezdilo na kole.

Obr. 10. Fotbalové utkání ve Šraňcích.

Obr. 11. Hlucky tým na hřišti ve Šraňkch.

V roce 1940 byl předsedou SK Hluk Antonín Mitáček. Členy jeho výboru byli Jakub Krpal, Matouš Prajza, Antonín Pospíšek, Trýska, Podlas, Dostál, Žůr, František Bachánek, Jan Šimčík, František Šimčík a Cyril Míšek. Mužstvo postoupilo do I. B. třídy. Jeho hráči byli Jan Svadbík, Jaroslav Svadbík, Antonín Svadbík, Jan Hala, František Mitáček, Matěj Dufka, Jaroslav Kožík, Antonín Mitáček a Matouš Prajza. Jejich soupeři v soutěži byli Uherský Brod, Prštne, Fryšták, Kudlov, Zlínské Paseky, Spytihněv, Kunovice, Staré Město, Jarošov, Příluky, Mařatice a Vlčnov.

V roce 1941 byl předsedou SK Hluk Antonín Kremr. Dne 2. června 1940 o Svatodušních svátcích hostoval v Hluku ligový SK Prostějov, který těsně předtím porazil ve Středoevropském poháru ve Vídni Admiru 4:0. V Hluku SK vyhrál 15:1 a za Prostějov nastoupil i bývalý hráč Hluku Josef Omachlík. Hlucky hráči byli Bína, Štěpáček, Kozmák, Jara Svadbík, Matěj Dufka, Antonín Pančík, František Mitáček, Jan Nemrava, Mikeš, Jan Pospíšek a Jara Kožík.

V roce 1942 byl předsedou SK Hluk Jakub Krpal. Na hráčské schůzi dne 1. března 1942 složili hlučtí hráči slib poslušnosti a kázně. Byli to Komzák, Nemrava, Pospíšek, Svadbík, Dufka, Štefaník, Uherka, Kožík, Bachánek, Plaček, Polášek, Svadbík, Nemrava, Křivák, Mléčka, Blaha a Krpal. Stejný slib složili svému kapitánovi Matouši Prajzovi také hráči dorostu. Každý hráč se rovněž zavázal odpracovat na úpravě hřiště 10 hodin. V květnu 1942 bylo vyhlášeno nad celým územím Protektorátu Čechy a Morava stanné právo, jako odezva na atentát na

zastupujícího říšského protektora Reiharda Heydricha. Tím vstoupil v platnost až do odvolání i zákaz sportovní činnosti. Po obnovení veřejné činnosti v srpnu 1942 musel být klub přihlášen na základě výzvy protektorátních úřadů do Kuratoria pro výchovu mládeže. Mužstvo postoupilo do II. třídy, kde hrálo s Šumicemi, Nivnicí, Podolím, Místřicemi, Havřicemi, Stráním, Častkovem, Ostrožskou Novou Vsí a Bánovem. Hlucké mužstvo podzimní soutěž vyhrálo.

V letech 1943–1945 byl předsedou SK Hluk František Huspenina. V tomto roce zahynul při dopravní nehodě vynikající hlucký hráč František Polášek. Na jeho pohřbu promluvil František Huspenina a člen výboru Bartošík. Hráči se pohřbu zúčastnili v dresech. Po několik let se hrál memoriál Františka Poláška, když zemřeli Jaroslav Čížek a Antonín Kašpara, pojmenoval se tento memoriál po všech třech uvedených členech fotbalového oddílu. Mužstvo se v roce 1943 vrátilo do I. B. třídy. Tvořili ho hráči Čížek, Mitáček, Pospíšek, Krpal, Blaha, Žufan, Borovanský, Nemrava, Konečný, Polášek, Svadbík, Kožík, Pančík, Bachánek a Šimčík. Jaroslav Svadbík byl uvolněn do Uherského Brodu.

V roce 1944 se SK Hluk utkával nejdříve v I. B. třídě se Starým Městem, Kunovicemi, Luhačovicemi, Březolupy, Bojkovicemi, Topolnou, Mařaticemi, Kněžpolí, Vlčnovem, Dolním Němčím a Komňou. V průběhu roku proběhla další reorganizace soutěže a na podzim 1944 hrál SK Hluk s kluby ze Zlínského kraje, což působilo velké potíže. V této soutěži hráli ještě tyto mužstva: Fryšták, Pršténé, Malenovice, Slavičín, Uherský Brod, Příluky, Kudlov, Staré Město, Louky, Dolní Němčí, Bojkovice, Kněžpole a Spytihněv. V tomto roce byly rovněž postaveny na hřišti ve Šraňcích šatny. Členy družstva byli Bína, Pospíšek, Konečný, Blaha, Žufan, Říha, Borovanský, Čira Šimčík, Mitáček, Nemrava, Kožík, Vávra, Zimčík, Komzák, Plaček, Šimčík Antonín, Bachánek a jiní. Za hráče Františka (Fiantu) Mitáčka nabídla Slovácká Slávia Uherské Hradiště 50 000 Kč. Zůstal však v Hluku.

Válkou byly poškozeny šatny. Celková škoda byla vyčíslena na 45 000 Kč. Podle směrnic fotbalového svazu proběhla v roce 1945 očista členské základny. Mezi členy SK Hluk se nenašli žádní kolaboranti ani zrádci podle retribučního zákona. Naopak, někteří byli vězněni a byli účastníky národního odboje. Přišla však nová reorganizace a tak nově hrál SK Hluk s Vlčnovem, Bílovicemi, Bojkovicemi, Uherským Brodem, Nezdenicemi, Topolnou, Starým Městem, Dolním Němčím, Březolupami a Kněžpolí.

V roce 1946 se stal předsedou SK Hluk Vavřín Bachan. Členy výboru byli František Huspenina, Ludvík Dostál, Jan Svadbík a Jan Ši-

Obr. 12. Hlučtí fotbalisté na konci čtyřicátých let 20. století.

mek. Mužstvo vyhrálo Okresní přebor a postoupilo opět do I. B. třídy. Členy týmu byli Slováček, Štefaník, Plaček, Blaha, Podlas, Říha, Šimčík, Borýsek, Mitáček, Bachan, Pospíšek.

V roce 1947 byl předsedou SK Hluk Matěj Soška. V tomto roce byly za 19 000 Kč opraveny šatny. I. mužstvo hrálo Hanáckou župu jih. Jejími soupeři byli Sparta Spytihněv, Lůžkovice, Příluky, Mařatice, Uherský Brod, Vlčnov, Kněžpole, Ostrožská Nová Ves, Hvozdná, Bílovice, Horní Němčí a Topolná. Fotbal byl v této době populární, ale stále se nedostávalo peněz.

Od roku 1948 v čele SK Hluk stál předseda Antonín Pivnický (později stál v čele Tělovýchovné jednoty Spartak Hluk až do roku 1956) a výbor Josef Podlas, František Šimčík, jednatel František Kašpara, Jan Šimek a Jaroslav Čížek. Hrála se I. A. třída s Malenovicemi, SK Staré Město, Spytihněví, Dolním Němčím, Bystřicí pod Hostýnem, Podvesnou, Přílukami, Lůžkovice, Slováckou Slávií Uherské Hradiště a Uherským Brodem. V týmu nastupovali K. Podlas, A. Plaček, J. Plaček, F. Mitáček, F. Konečný, L. Píštěk, F. Kašpara, F. Podlas, C. Šimčík, J. Pospíšek, M. Čuba, J. Hanák, L. Štefaník, Stojaspal, V. Dufka, J. Blaha a J. Bachan.

V roce 1949 I. mužstvo hrálo II. třídu jih – Gottwaldovsko společně s Hodonínem, Dolním Němčím, Kyjovem, Zbrojovkou Uherský Brod, Vlčnovem, Ostrožskou Novou Vsí, Březolupami, Rohatcem, VTJ Bzenec, Mařaticemi, Dolními Bojanovicemi, Veselím nad Moravou a Slováckou Slávií Uherské Hradiště. Hrál se také dorostenecké mistrovství. Bylo dosaženo pořadí Kněžpole, Mařatice, Hluk, Míkovice

a Březolupy. SK Hluk vyhrál rovněž turnaj ve Vlčnově za účasti Nivnice, Tlumačova a Vlčnova. Utkáním přihlíželo 600 diváků.

Majitel pozemku ve Šraňcích Egon Penk nabídl k odprodeji pozemek hřiště. O koupi byl velký zájem a členové si upisovali půjčky. K prodeji však nedošlo a peníze byly proto vráceny. V únoru 1949 došlo k reorganizaci tělovýchovy, byl zrušen Orel a SK Hluk byl začleněn do Sokola. Tímto zanikl fotbalový oddíl s názvem SK Hluk. Do akčního výboru Sokola byli za fotbal navrženi Josef Podlas a Vavřín Bachan.

Co se dělo v roce 1950 není známo. Panoval chaos a čekalo se, co vymyslí v Praze. Teprve v letech 1951–1952 podle pokynů odborových svazů o zakládání tělovýchovných jednot byl 14. září 1951 zvolen přípravný výbor ve složení předseda Matouš Nemrava, zapisovatelka Blahoslava Burešová a členové Zdenka Chudobová, Marie Lukášová, František Minařík, Miroslav Minařík, Jan Králík, Antonín Dohnal, Miroslav Hala, Stanislav Burián, Jindřich Borýsek a Bohumil Kovář.

Ustavující schůze Závodní sokolské jednoty Autopal Hluk dne 28. září 1951 pak zvolila výbor předseda František Bachan, místopředseda Jan Králík, jednatelka Marie Lukášová, hospodář Antonín Dohnal a vzdělavatel Jan Kučera. Již na této schůzi bylo učiněno rozhodnutí vybudovat v Hluku nový stadion. V této době existovaly v Hluku dvě sokolské jednoty, ale dne 9. března 1952 došlo k jejich sloučení a od této doby existovala pouze Závodní sokolská jednota Autopal. Výbor nové jednoty měl složení předseda František Poledník, místopředseda František Bachan a členové J. Sochůrek, F. Šimčík, A. Kašpárek, J. Galda, Z. Chudobová, M. Lukášová, Adolf Doruška,

Obr. 13. Tribuna stadionu v Kaštanci v roce 1953.

Bohuš Kovář, J. Králík, J. Kučera, J. Křivý, A. Pivnický, F. Trýska, M. Gálová, M. Šimková. Nový výbor začal ihned podnikat kroky k výstavbě stadionu. U vedení Autopalů našel plnou podporu. Byly zadány k vypracování plány a rozpočty a začalo se intervenovat za uvolnění finančních prostředků. Byla to asi vhodná doba k budování stadionu, protože Autopal byl záruka úspěchu.

Výbor fotbalového oddílu působil v této době ve složení předseda Josef Podlas, jednatel František Straka, pokladník Jan Šimek, klubový kapitán Matěj Dufka, archivář Jan Prajza, trenér Lecián a hospodář Antonín Plaček.

Výbor zvolený na ustavující schůzi byl potvrzen i na rok 1953. Mimo sportovní činnosti byla hlavní náplní práce výboru stavba nového stadionu v Kaštanci, zvláště organizování brigád a zajištění nákupu materiálu. Tělovýchova spadala pod Revoluční odborové hnutí (ROH), přes níž se zajišťovala většina financí. Proto nebylo divu, že byly tělovýchovné jednoty pojmenovány podle odborových svazů, pod které spadaly. Strojírenské podniky dostaly jméno SPARTAK. Od této doby v Hluku existovala jediná tělovýchovná jednota, a to Spartak Hluk.

V roce 1953 však hluckí fotbalisté opět sestoupili do okresního přeboru. Podzimní soutěž už hrálo fotbalové mužstvo Spartaku Hluk na ne zcela dobudovaném stadionu v Kaštanci. První zápas sehráli naši fotbalisté na hody (v srpnu) s mužstvem Uherského Brodu. Tak skončila jedna velká kapitola tělovýchovy a sportu v Hluku.¹

Novodobá historie tělovýchovy v Hluku

Zdeněk Botek

V letech 1953–1956 byl v Kaštanci dobudován nový stadion včetně běžecké dráhy a hokejového hřiště, na dokončení šaten byla v roce 1955 realizována také sbírka mezi občany. Stadion byl v roce 1961 pojmenován po rodákovi z Hluku plukovníkovi Jaroslavu Dostálovi.

V roce 1958 založen oddíl české házené, dále gymnastický oddíl a pracoval také oddíl hokeje. V roce 1959 byla realizována rekonstrukce Sokolovny. Sál tělocvičny byl rozšířen o polovinu. Byla postavena šatna a pokladna pro kino, v 1. patře promítací kabina a příslušenství. Pod jevištěm byl vykopán prostor pro klubové akce.

Významnou tělovýchovnou akcí byly každé čtyři roky celostátní spartakiády. První místní spartakiáda se konala na hluckém stadionu

1) Podrobnější informace si čtenáři mohou najít v knize Antonína Zlínského *Kronika fotbalu a tělovýchovy v Hluku* (Hluk 2006, 160 s.), která čerpala většinu svých informací z kroniky hlucké tělovýchovy, kterou sepsal František Mitáček k 55. výročí tělovýchovy v Hluku.

Obr. 14. Starý vstup na stadion Plukovníka Jaroslava Dostála.

Obr. 15. Dokončovací práce na šatnách na novém stadionu v Kaštanci.

v roce 1960, v roce 1964 vystoupilo v Hluku přes 700 cvičenců z Hluku i okolí. Několikrát se naši cvičenci zúčastnili také celostátního vystoupení v Praze na Strahově. Předsedou hlavního výboru Tělovýchovné Jednoty (dále TJ) Spartak Hluk v tomto období byl MUDr. Miroslav Veselý.

V šedesátých letech 20. století začala intenzivní jednání o výstavbě nové tělocvičny, stávající sokolovna se ukazovala jako nedostatečná pro provoz kina, využití pro žáky školy a pro činnost sportovních oddílů. Přes velkou snahu TJ Spartak a podporu Místního národního výboru (dále MNV) Hluk se nepodařilo najít finanční prostředky na její výstavbu. Až na Výroční konferenci TJ Spartak v roce 1972 byl vysloven příslib zástupců Ústředního výboru ČSTV o zajištění finančního příspěvku na

Obr. 16. Spartakiáda v Hluku v roce 1955.

Obr. 17. Cvičení.

výstavbu sportovní haly a město Hluk si zařadilo do svého programu v rámci akce „Z“ tuto výstavbu. Předsedou TJ Spartak Hluk byl zvolen Otakar Konečný, který v této funkci setrval až do roku 1988.

Začaly velmi náročné přípravné práce a teprv 10. prosince 1973 bylo vydáno Rozhodnutí o přípustnosti stavby víceúčelové sportovní haly. Na sdružení finančních prostředků v celkové výši kolem 15 mil. korun se mimo ČSTV Praha (5 milionů Kčs) podílely místní podniky Autopal a Sport (po 2,5 milionu Kčs), Jednotné zemědělské družstvo (2 miliony Kčs), Městský národní výbor (dále MěNV) Hluk (2 miliony Kčs) a TJ Spartak (1 milion Kčs). Jednou z podmínek uvedeného Rozhodnutí byl příslib TJ Spartak, že bude zajišťovat brigádníky. Na jaře 27. dubna 1974 byla zahájena stavba. Od toho dne nastupovali na stavbu pravidelně jak stálí pracovníci tak brigádníci. Pod vedením Otakara Konečného vykonal nesmírně mnoho práce celý hlavní výbor TJ Spartak ve složení: MUDr. M. Veselý, ing. Z. Motyčka, Fr. Soška, J. Šimčík, F. Uhlíř, V. Dufka, J. Hanáček, dr. J. Dufka, A. Ratajský, Mítáček, Minařík, Dohnal, St. Jurásek. Výstavba neprobíhala bez problémů, náročnost stavby neumožňovala standardní postupy a jen díky obětavosti a aktivitě předsedy jednoty a současně vedoucího stavby Otakara Konečného se při aktivním zapojení velké části obyvatel města Hluku dařilo stavbu realizovat. Přitom ještě dokázalo vedení TJ zajistit prostředky na stavbu tribuny na sportovním stadionu a na výstavbu ubytovny včetně jídelny na hřišti.

Slavnostní otevření sportovního komplexu nastalo 24. listopadu 1984 za účasti předsedy ČSTV Antonína Himla. Stavitelé sportov-

Obr. 18. Dlouholetý předseda TJ Spartak Hluk Otakar Konečný.

Obr. 19 a, b. Sportovní hala zvenjšku a pohled do hlavního sálu.

ního komplexu mohli hostům i domácím návštěvníkům předvést nejen hlavní sál o rozměrech 24 x 48 m, ale také hernu stolního tenisu, přednáškový sál, kuželnu a posilovnu, ubytovací zařízení pro šedesát osob včetně zařízení restauračního. V krátké době byl dokončen také snackbar, vinárna a regenerace. Důležitou otázkou po otevření sportovního komplexu byl problém provozovatele, neboť v návrhu ČSTV bylo předání komplexu Tělovýchovným zařízením ČSTV. Vedení TJ Spartak Hluk vybojovalo vítězně i tento souboj a víceúčelová sportovní hala přešla do majetku i správy TJ Spartak Hluk. Jejím vedoucím byl ustanoven Jiří Hrabovský, který tuto funkci vykonával až do roku 2005.

Víceúčelová sportovní hala začala plnit svoji funkci, stala se centrem sportovního i kulturního dění města Hluk, okresu Uherské Hradiště a dokonce mnohé významné celostátní akce probíhaly právě v hlucké sportovní hale. Z kulturních akcí uvedeme tradiční Sportovní plesy, kde při Moravěnce více než deset let naplnilo halu vždy kolem 1 500 návštěvníků. Pokračovatelem sportovních plesů je dnes populární Vinařský ples. Místní škola i Dům dětí a mládeže využívaly sportovní halu i tribunu pro 800 diváků k prezentaci své práce. Četné koncerty a umělecká vystoupení naplnily často halu spokojenými diváky.

Ještě významnější je provozování sportovních parametrů naší haly. Nejčastější naplnění získávala sportovní hala při akcích stol-

Obr. 20. Výbor TJ Spartak Hluk v době budování sportovní haly.

ního tenisu – od okresních a krajských jednorázových turnajů a přeborů přes soustředění české i zahraniční reprezentace až po více než deset Mistrovství České republiky našlo své místo právě v Hluku. Již dvacet ročníků Mezinárodního satelitního turnaje přivedlo do Hluku více než dvě tisícovky hráčů z šestnácti zemí světa, osm ročníků Mezinárodního mistrovství České republiky ve stolním tenisu juniorů představilo naši halu celé stolnětenisové Evropě. Lze konstatovat, že za posledních 25 let není v České republice objekt, který by byl pro stolní tenis využíván více než naše sportovní hala. Její komplexnost posloužila také ligovému oddílu házené TJ Veselí nad Moravou a Kunovice či přípravným utkáním ligových basketbalových týmů. Mnoho prostoru dostal také náš nejpopulárnější sport fotbal – v halové kopané jsou každoročně právě u nás pořádány nejvýznamnější žákovské i dorostenecké turnaje. Základní náplní provozu sportovní haly je ale denní provoz školní tělovýchovy pro základní školu a denní program více než desítky sportovních oddílů TJ Spartak Hluk. Toto naplnění sportovní haly je hlavní činností, která slouží denně občanům Hluku a přináší jim uspokojení jejich oprávněných požadavků na možnosti sportovního a kulturního využití.

Velmi náročné bylo samozřejmě hospodaření TJ Spartak Hluk včetně provozu sportovní haly. V letech 1988–2010 byl předsedou TJ Spartak Hluk doc. RNDr. Zdeněk Botek. Nejvíce prostředků na provoz celého sportovního areálu a na činnost oddílů bylo získáváno z pronájmů sportovního zařízení a z poplatků za ubytovací služby, vítaným příspěvkem byla také dotace města Hluk a ČSTV Praha. V rámci vyrovnaného hospodaření se dařilo průběžně doplňovat a zkvalitňovat ubytovací vybavenost, zavést kompletní plynové vytápění a rekonstruovat osvětlení sportovní haly. Postupně bylo také realizováno nové pokrytí všech střešních ploch. Po dvaceti pěti letech provozu jsou nutné větší investice například výměna oken a zateplení fasády, což není možné realizovat z běžných provozních prostředků. Takové prostředky nemá ani ČSTV a proto se vedení TJ Spartak Hluk a vedení města Hluk rozhodly k bezúplatnému předání celého sportovního areálu městu Hluk s tím, že oddíly TJ budou mít v prostorách sportovní haly zajištěn prostor pro svoji činnost v následujících patnácti letech. K předání městu Hluk došlo k 1. lednu 2010, město k provozování areálu zřídilo příspěvkovou organizaci Sport Hluk, jejímž ředitelem se stal Karel Bojko. Novým předsedou TJ Spartak Hluk byl na konferenci TJ Spartak Hluk v roce 2010 zvolen Mgr. Igor Dostál.

Novodobá historie hluckého fotbalu

Antonín Zlínský

Výstavba stadionu v Kaštanci byla v polovině padesátých let 20. století v plném proudu. Pracovalo se na budování šaten. V tomto roce zemřel dlouholetý hráč a funkcionář Antonín Kašpara. Výbor oddílu kopané působil ve složení předseda František Galda, jednatel Josef Podlas, zapisovatel Václav Polášek, matrika Matěj Dufka, pokladník Jan Šimek. Na první schůzi se však František Galda vzdal předsednictví a novým předsedou TJ Spartak Hluk se stal František Konečný.

Soupeři hluckých fotbalistů byli v roce 1954 Kunovice, Dolní Němčí, Jalubí, Bílovice, Mařatice, Topolná, Jarošov, Podolí, Tupesy, Babice, Nedachlebice. Jednalo se o soupeře výhradně z Uherskohradištska, protože Uherskobrodsko mělo svou vlastní soutěž.

V roce 1955 byly zhruba dokončeny šatny a odkoupen pozemek za šatnami na tréninkové hřiště. Byla postavena tribunka od potoka, která stojí dodnes. Byly zlikvidovány šatny ve Šraňcích. Pokračovala výstavba stadionu, atletické dráhy, barier a hokejového hřiště. Hospodářem klubu byl František Konečný (Zobek).

Předsedou hluckého oddílu kopané byl Vavřín Bachan a jednatelem František Kašpara (byl jím až do roku 1965). Mužstvo hrálo okres-

Obr. 21. Hlučtí fotbalisté v polovině padesátých let 20. století.

Obr. 22. Hlučtí fotbalisté na konci padesátých let 20. století.

ní přebor, a obsadilo na podzim 3. místo. Sestava hluckého mužstva byla Šopík, Šlosar, Ratajský, Machálek, Fr. Podlas, Blaha, Krsička, A. Pospíšek, Svadbík, Hanák, Bahulík, Konečný, Fruhauf, Bachánek a Bachan.

Na dohotovení stadionu byla v roce 1956 vyhlášena sbírka mezi hluckými občany. Předsedou hluckého oddílu kopané byl František Podlas, jednatelem František Kašpara. Mužstvo ve složení Ratajský, Hanák, Uhlíř, A. Šlosar, Trýska, Blaha, Zvonič, Bachánek, Podlas, Machálek, Prajza, Fruhauf, Jiříčka a Pospíšek postoupilo do I. B třídy. Na stadionu se hrálo utkání Uherské Hradiště – Zlín a za Uherskohradišsko nastoupili rovněž Hanák, Šlosar, Ratajský, Zvonič, Blaha, Bachánek a Bachan.

V letech 1957–1959 byl předsedou TJ Spartak Hluk Ing. Antonín Mach. Předsedou hluckého oddílu kopané byl v letech 1957 a 1958 Antonín Mitáček. Z popudu jednatele Františka Kašpary byla vytvořena Hlucká liga žáků, navazující na uliční turnaje. V této lize hráli Lán, Klebetov, Městečko, Hradištská a Boršická. Slavilo se výročí 25. let založení fotbalu v Hluku. Ze schůze se odeslal i telegram prvnímu hluckému předsedovi Františku Hanáčkovi do Ameriky. Odpoledne se Hlučané střetli s Baníkem Ostrava. Za Baník Ostravu hráli Křížák, Wiencek, Ondračka, Stanczo atd. Výsledek byl 4:1 pro Ostravu. Sestava hluckého mužstva v I. B třídě byla Jiříčka, Šimčík, Ratajský, Bachánek, Krsička, Hanák, Dufka, J. Šlosar, Uhlíř, Podlas, Blaha, Trýska, Zvonič, Machálek, Bachan, Šimčík, A. Šlosar, Machala, Svadbík, Prajza, Novák, Pospíšek a Šopík.

Obr. 23. Hlučtí fotbalisté na začátku šedesátých let 20. století.

V roce 1958 tvořili hlucké mužstvo hráči Jiříčka, Ratajský, Krsička, Hanák, Prajza, Podlas, Novák (rovněž trenér), Dufka, Šimčík, Svadbík, Šimčík, Trýska, Zvonič, Podlas, Machala, L. Mitáček, J. Machálek st., Šlosar, Vaculík, Dufka, M. Hájek, Bachan, F. Hybler, J. Hrabovský, F. Dostál a Šumbera. Za hlucký dorost hráli J. Horňák, J. Hrabovský, A. Pospíšek, Dostál, J. Soviš, Míšek, A. Podlas, L. Mitáček, J. Prajza, Gál, J. Pokorný, J. Kupec, Míšek, F. Šimčík, Blaha, Hybler a Křivák.

V roce 1959 byla provedena rekonstrukce Sokolovny, kdy sál byl rozšířen o polovinu. Byla postavena šatna a pokladna pro kino a v 1. patře kabina pro promítání s příslušenstvím. Pod jevištěm byl vykopán a zbudován prostor pro klubové akce. Předsedou hluckých fotbalistů se stal Jan Nemrava.

Mužstvo hrálo I. B. třídu s Jarošovem, Dubňany, Dolními Bojanovicemi, Kyjovem, Nivnicí, Ostrožskou Novou Vsí, Rohatcem, Strážnicí, Svatobořicemi, Uherským Brodem a Duklou Uherské Hradiště.

V letech 1960–1962 stanul v čele TJ Spartak Hluk jako jeho předseda František Mitáček. Hlavním úkolem TJ byla účast na Spartakiádě, která se konala každých 5 let.

Předsedou hluckého fotbalu byl v roce 1960 Josef Jakubíček. I. mužstvo hrálo I. A. třídu pod vedením trenéra Zdeňka Laciny. Uliční turnaj vyhrálo mužstvo z Lánu. Začalo se s budováním tréninkového hřiště a byl srovnán svah Kaštance, protože svah ujížděl a byly zde velké nerovnosti terénu. Všechno se soustředilo na Spartakiádu a tak jsou informace o dalších sportovních aktivitách velmi skoupé.

V letech 1961–1962 se stal předsedou hluckých fotbalistů MUDr. Miroslav Veselý, v letech 1963–1968 a 1971–1972 předseda celé

Obr. 24. Hlučtí fotbalisté v roce 1962.

TJ Spartak Hluk. Trenérem I. mužstva byl Václav Rod. Mužstvo sestoupilo do I. B. třídy. Aktivita po Spartakiádě celkově polevila. Hlucký stadion byl pojmenován po rodákovi z Hluku plukovníkovi Jaroslavu Dostálovi. Pamětní desku odhalila jeho manželka Božena Macháčová-Dostálová, tehdejší ministryně československé vlády. V roce 1962 byl trenérem hluckých fotbalistů (a současně hráčem) Josef Jegla. I. mužstvo se proboujalo zpět do I. A. třídy.

V letech 1963–1965 byl předsedou oddílu kopané Miroslav Fruhauf. Hráči I. a II. mužstva byli J. Šlosar, Rentko, J. Miloš, Krsička, A. Sobek (v roce 2006 ředitel divadla ve Zlíně), L. Mitáček, J. Soviš st., J. Šimčík, Jar. Šimčík, A. Podlas, M. Prajza, Štefko, F. Jiříček (Jiřica), A. Dufka, A. Ratajský, J. Hanák, Urubčík, Zvonič, J. Šácha, Filípek, Dvorský, A. Svadbík, F. Smetka, F. Tesařík, A. Ševčík, L. Ševčík, J. Pokorný, F. Gál. Trenérem mužstva byl Antonín Pančík. Také hlucký dorost patřil k nejlepším týmům na okrese a vůbec v celé historii fotbalu v Hluku. V této době za něj hráli F. Hala, Dufka, F. Bachan, F. Soviš, J. Bachan, F. Pospíšek, J. Kupec, F. Ratajský, P. Soviš, A. Ševčík a F. Smetka.

Hlavní sportovní událostí roku 1965 byla zase Spartakiáda. V Hluku vystoupilo přes 700 cvičenců z okolí. I. mužstvo hluckých fotbalistů hrálo I. A třídu Jihomoravského kraje a obsadilo 6. místo. II. mužstvo postoupilo do III. třídy. Dne 13. června 1965 hráli v Hluku přátelský zápas hokejisté Slovanu Bratislava. V mužstvu se to hemžilo reprezentanty tehdejší ČSSR (Čapla, Gregor, Nedomanský, Starší, Dzurila, Grantner, Walter, Golonka, Bogdan Černický, Luksscheider).

Rok 1966 se stal předsedou oddílu kopané Jan (Janyš) Pospíšek, jednatelem František Bachánek. Trenér byl Ing. Jiří Bečica. I. mužstvo skončilo v sezóně 1965–1966 na 2. místě a předpokládalo se podobné umístění i na podzim. Hlučtí fotbalisté však skončili až na 8. místě se 12 body. Vrcholnou událostí byl zájezd do města Dahlen v Německé demokratické republice (dále NDR). Hlučané zde zvítězili 4:0. Vyhráli jsme i druhý zápas v Bergenu. Při srovnání fotbalu u nás a v NDR, tak u nás je to sport masovější a je o něj větší zájem. Města jako Hluk měla pro sport daleko skromnější zařízení, což lze říci i o výkonu mužstev. Když přijeli hosté z NDR oplatit Hlučanům návštěvu, byli nadšeni Luhačovicemi a Gottwaldovem.

Hlucký dorost hrál I. třídu Jihomoravského kraje. V podzimní části byl trenérem družstva F. Bachánek, v jarní A. Svadbík. Vedoucím mužstva byl J. Machálek ml. Hlucké II. družstvo se umístilo ve III. třídě na podzim 1966 na 4. místě.

Obr. 25. Hlučtí fotbalisté ve východoněmeckém Dahleu.

Obr. 26. František Hala a Antonín Podlas v roce 1966.

V roce 1967 byl předseda oddílu fotbalu Josef Jakubíček. Výbor uspořádal důstojnou oslavu 35. výročí kopané v Hluku v nově restaurované hlucké tvrzi. Sestava I. mužstva byla v tomto roce Šesták, Faksa, J. Soviš st., A. Podlas, M. Prajza, J. Prajza, L. Ševčík, Lopata, Jiříček, Fr. Hala, Smetka, F. Pospíšek, Dvorský, Jurča, Tesařík. Na stadioně bylo zbudováno výbojkové osvětlení a byl položen asfaltový povrch pro lední hokej a společenské akce. Za pomoci místních závodů byl zakoupen autobus Ikarus a Tatra 128.

V roce 1968 byl předsedou oddílu fotbalu ing. František Dostál a jednatelem František Bachánek. I. mužstvo hrálo I. A třídu Jihomoravského kraje a skončilo na 5. místě. II. mužstvo skončilo ve II. třídě na 7. místě, dorost byl pátý a žáci oblastní soutěži druhí. Mužstvo hrálo ve stejném složení jako v předchozí sezóně.

V letech 1969–1970 byl předsedou TJ Spartak Hluk Antonín Podlas a jednatelem Josef Jakubíček. Oba dva se však po krátké době svých funkcí vzdali. Předsedou se stal do konce volebního období opět MUDr. Miroslav Veselý. Předsedou oddílu kopané byl František Kašpara, jednatelem František Bachánek. I. mužstvo hrálo župní přebor střední Moravy a Hluk skončil na 4. místě. Sestava mužstva byla Antonín Šimčík, Lopata, Šesták, Penk, J. Malůš, J. Bachan, Pavel Soviš, St. Šimčík, A. Podlas, Fr. Pospíšek, Fr. Smetka, J. Marek, K. Gašek a J. Prajza. Byl zakoupen nákladní vůz Tatra 138, který pomáhal vytvářet slušné podnikatelské prostředí. K jeho zakoupení přispěla pověst fotbalisty Františka Haly, o kterém se vědělo nejen v našem kraji, ale i po celé Moravě. Byl to elegantní, technický a také produktivní. Zkrátka fotbalista bohem nadaný. Nebylo divu, že přišel s nabídkou oddíl kopané Tatra Kopřivnice, který měl za sebou automobilový gigant a hrával divizi.

V roce 1971 byl předseda oddílu fotbalu František Kašpara a jednatelem František Bachánek. I. mužstvo hrálo Župní přebor střední Moravy s mužstvy Napajedel, Starého Města, Letnou–Gottwaldov, Dolním Němčím, Hodolany, Spartak Přerov, Uherským Brodem, Černovírem, Kunovicemi, Ostrožskou Novou Vsí, Jeseníkem, Spojí Olomouc. Hlucké mužstvo bylo čtvrté. Hrálo v sestavě Lopata, Šesták, J. Malůš, F. Soviš, J. Bachan, P. Soviš, S. Šimčík, A. Podlas, F. Pospíšek, F. Smetka, J. Marek, K. Gašek, J. Prajza, Jiřica, J. Soviš st., A. Kočí, S. Sadílek, M. Konečný. Trenérem byl nejdříve Milan Prajza, na podzim J. Šimčík. Žáci hráli Okresní přebor. Jejich trenérem i vedoucím byl A. Ratajský st. Uliční turnaj vyhrálo mužstvo Lánu.

Roku 1972 se do funkce předsedy oddílu fotbalu vrátil Josef Jakubíček, jednatelem zůstal František Bachánek. I. družstvo hrálo na

Obr. 27. Mužstvo fotbalistek
v roce 1973.

jaře ještě Župní přebor střední Moravy, ale došlo k reorganizaci a od podzimu se hrál Krajský přebor Jihomoravského kraje. Nejlepším střelcem mužstva byl F. Soviš, který vstřelil 10 gólů. II. mužstvo postoupilo do Okresního přeboru. Dorost obsadil ve své soutěži 7. místo. Trenéry byli pání Šesták a Tesařík. V tomto roce se konala oslava 40. let kopané, která se konala na hřišti dne 13. srpna 1972.

V letech 1973–1975 se stal předseda oddílu fotbalu František Bachánek a jednatelem Jan Julínek. I. mužstvo sestoupilo z krajského přeboru, protože sestupovalo pět mužstev. II. mužstvo se umístilo v Okresním přeboru na 11. místě. Dorost se pohyboval ve středu tabulky své soutěže a žáci hráli základní soutěž. V Hluku se odehrál zápas reprezentace děvčat České republiky a Slovenska.

Roku 1974 I. mužstvo hrálo I. A třídu Jihomoravského kraje. Jako trenér se vrátil Milan Prajza, vedoucím byl Jaroslav Soviš st. II. mužstvo obsadilo po podzimu v Okresním přeboru 6. místo (vedoucí Tarnoczy a A. Podlas). Dorost s trenérem a vedoucím Jiřicou skončil v I. třídě na 5. místě a žáci s trenérem a vedoucím A. Pančíkem v Okresním přeboru na 2. místě.

Roku 1975 I. mužstvo postoupilo zpět do Krajského přeboru Jihomoravského kraje. Sestava hluckého týmu byla Nožička, A. Šimčík, Lopata, J. Prajza, J. Bachan, Z. Botek, F. Soviš, F. Štefaník, Hejna, S. Šimčík, O. Franta, Žizka a S. Pištěk. II. mužstvo se v Okresním přeboru umístilo na 3. místě. Dorost obsadil 6. místo. Jeho trenérem i vedoucí byl Stanislav Sadílek. Žáci skončili v Okresním přeboru na

Obr. 28. Hlučí fotbalisté v polovině sedmdesátých let 20. století.

8. místě. Jako trenéři a vedoucí zde působili Ladislav Ťok a Jan Šimčík (Mates).

V letech 1976 a 1977 byl předsedou oddílu fotbalu Jiří Marek, jednatel byl v letech 1976 a 1977 MVDr. Antonín Dufka a Jan Julínek. I. mužstvo hrálo v roce 1976 Krajský přebor Jihomoravského kraje, skončilo 4., trenérem byl stále Milan Prajza a vedoucím Jaroslav Soviš st. II. mužstvo bylo v Okresním přeboru na 9. místě, dorost 2. v I. třídě Jihomoravského kraje a žáci 6. v Okresním přeboru. Roku 1977 I. mužstvo sestoupilo do I. A třídy. Dorost skončil v I. třídě Jihomoravského kraje na 7. místě.

V letech 1978–1980 a 1982–1983 byl předsedou oddílu fotbalu Stanislav Vyskočil (pouze v roce 1981 krátce Jiří Marek), jednatelem byl v letech 1978 a 1979 František Bachánek, od roku 1980 Jan Julínek. I. mužstvo skončilo v I. A třídě na 10. místě. Dorost skončil na místě 11. a II. mužstvo sestoupilo z Okresního přeboru. Roku 1979 I. mužstvo hrálo I. A třídu a skončilo na 7. místě. Sestava hluckého týmu byla P. Kučera, L. Hrubý, A. Ratajský, F. Malůš, Zuzák, Novotný, Botek, F. Podlas, Jahoda, Polášek, M. Zvonič, F. Štefaník, J. Prajza. Trenérem byl S. Sadílek, vedoucím A. Podlas. Dorost skončil v I. třídě na 6. místě, II. mužstvo sestoupilo do III. třídy a žáci skončili v Okresním přeboru na 2. místě.

V roce 1980 I. mužstvo hrálo I. A třídu. Žáci „A“ skončili v Okresním přeboru na 7. místě a žáci „B“ v základní soutěži poslední. Rovněž v roce 1981 hrálo I. mužstvo I. A třídu a skončilo na 10. místě.

Obr. 29. Hlučtí fotbalisté před utkáním s pražskou Bohemians v roce 1982.

II. mužstvo hrálo III. třídu a skončilo na 7. místě. Dorost byl v I. třídě rovněž 7. a žáci skončili na 10. místě. Roku 1982 I. mužstvo hrálo opět I. A. třídu a zachraňovalo se v posledních kolech. II. mužstvo skončilo ve III. třídě na 6. místě.

Dorost skončil 8. Dne 12. prosince 1982 zemřel ve věku 35 let bývalý hráč a funkcionář oddílu kopané Jiří Marek.

V letech 1983 až 1988 se jako předsedové oddílu kopané střídali Stanislav Vyskočil a Karel Vaculík. I. mužstvo bojovalo o spodní příčky v I. třídě v sestavě Jan Prajza, A. Šimčík, Blažej Chytil, Světnička, Umlauf, Horák, Zmrzlík, M. Konečný, Jurásek, A. Ratajský, P. Kučera, F. Malůš, S. Šimčík, Z. Boteck, Šumbera, Jan Dufka, Jaroslav Soviš nejmladší. Trenérem byl Jaroslav Soviš nejstarší a vedoucím Antonín Podlas.

V letech 1984–1986 hrálo I. mužstvo krajskou soutěž skupinu F. II. mužstvo skončilo v roce 1986 skončila 6. Za I. mužstvo hrávali J. Prajza, A. Ratajský, Z. Horák, Zmrzlík, P. Bachánek, M. Huspenina, Radek Soviš, Špaňhel, M. Šimčík, Šumbera, Malůš, S. Jurásek. Trenérem mužstva byl Milan Prajza a vedoucím Antonín Podlas, který však na podzim 1986 zemřel ve věku 43 let.

Roku 1987 I. mužstvo hrálo na jaře Okresní přebor a na podzim I. B třídu. II. mužstvo bylo dočasně zrušeno. Dorost hrál Krajský přebor skupinu B. Za dorost hráli Dušan Gašek, Petr Mitáček, R. Kotačka, M. Hrubý, Mich. Hrubý, R. Míšek, R. Kužela, Petr Huspenina, Petr Kuřina, Janiga, Bronislav Kožík, Br. Ševčík, Michal Rybníkář, Antonín Dufka, Pavel Šimčík, Kamil Bachánek a Petr Zlínský. Žáci hráli Okresní

Obr. 30. Přípravka TJ Spartak Hluk s trenéry Stanislavem Kotačkou a Zdeňkem Horákem v roce 1990.

Obr. 31. Dlouholetý jednatel hluckého oddílu kopané Antonín Zlinský na stadionu Amfield Road v Londýně.

přebor s Kunovicemi, Jalubím, Uherským Hradištěm „B“, Bánovem, Starým Městem „B“, Babicemi, Sady, Prakšicemi, Šumicemi, Bojkovicemi a Polešovicemi.

Od roku 1988 do 30. června 1990 byli předsedou oddílu kopané ing. Antonín Ševčík a jednatelem František Bachánek. Na jaře 1988 I. mužstvo sestoupilo do Okresního přeboru. Jeho sestava byla Umlauf, Z. Malůšek, F. Uhlíř, L. Ševčík ml., Z. Horák, J. Soviš nejml., Zimčík, Loutocký, Br. Ševčík, Ratajský, R. Kužela, R. Penk, L. Kupec, Duda, Minář, Ondra, K. Hašek ml., M. Šimčík, P. Bachánek a V. Malůš. Po dlouhé době měl oddíl řádného předsedu. Roku 1989 I. mužstvo na jaře sestoupilo z I. B. třídy. Okresní přebor hráli J. Soviš, Minář, Z. Malůšek, Z. Horák, Ondra, Uhlíř, Zimčík, Loutocký, Br. Ševčík, Ratajský, R. Kužela, P. Bachánek, M. Indra, V. Malůš a Duda. II. mužstvo začalo hrát základní třídu okresu a skončilo 3.

Od 1. července 1990 až do 30. června 1994 byl předsedou oddílu kopané Jiří Hrabovský a jednatelem Antonín Zlinský. Na jaře I. mužstvo postoupilo do I. B. třídy. Postup vybojovali Petr Janča, Václav Malůš, Z. Horák, Z. Malůšek, Luděk Loutocký, Br. Ševčík, Petr Vařecha, Emil Horníček, Josef Švrček, F. Uhlíř, Ivo Šimčík, Karel Gašek, Antonín Dufka, Martin Hrubý, Radek Soviš. Trenérem mužstva byl Milan Prajza a vedoucím Karel Gašek st. Dne 8. července 1990 hrálo hlucké mužstvo přátelák proti Slávii Praha a prohrálo 1:4. Gól z penalty dal Zdeněk

Horák. Za hosty hráli i Pavel Kuka a Radek Bejbl, budoucí reprezentanti a vicemistři Evropy. II. mužstvo postoupilo ze základní soutěže. Přípravka vyhrála Okresní přebor v sestavě T. Horák, Ančík, V. Hájek, Br. Kovařík, Filip Kovařík, L. Straka, O. Žajdlík, Z. Botek, P. Nováček, J. Nováček, Vaculík, M. Chytil, R. Chytil, Šafařík, Křápek. Jeho trenéry byli Z. Horák a Stanislav Kotačka. Žáci hráli Okresní přebor a trénovali je ing. Radko Řehák a Miroslav Konečný. Běčko žáků trénovali Josef Prajza a F. Štefaník.

V roce 1991 se utvořila Středomoravská fotbalová župa, která měla sídlo na sportovní hale v Uherském Hradišti. Župu tvořily oddíly z okresů Hodonín, Uherské Hradiště, Kroměříž, Zlín a Vsetín. Sídčila zde až do roku 2004, kdy vznikl Krajský fotbalový svaz ve Zlíně.

I. mužstvo hrálo v roce 1991 I. B třídu Jihomoravského kraje, II. mužstvo III. třídu okresu Uherské Hradiště, dorost hrál krajskou soutěž Jihomoravského kraje a žáci v Okresním přeboru. Hlucká příprava i v roce 1991 vyhrála Okresní přebor. I. mužstvo v roce 1992 postoupilo po reorganizaci do I. A Třídy Středomoravské fotbalové župy. Do župních soutěží postoupili žáci i dorostenci. II. mužstvo hrálo stále III. třídu okresu Uherské Hradiště. Starší žákovské družstvo vyhrálo v župě sezónu 1991–1992 a mladší žáci skončili na 2. místě. Trenérem starších žáků byl Stanislav Sadílek a vedoucím Antonín Zlínský, mladší žáky trénovali Zdeněk Horák a Stanislav Kotačka.

V další sezóně mělo I. mužstvo dobrý podzim 1992, ale jaro 1993 mu nevyšlo podle představ, a tak postoupily Bojkovice. Hluk měl sice ještě šanci postoupit ze 2. místa, ale nakonec se radovaly Napajedla, které si příležitost nenechaly vzít a vyhrály v Holešově. Žáci i dorost hráli Župní přebor, II. mužstvo III. třídu okresu Uherské Hradiště.

Od 1. července 1994 se stal předsedou oddílu kopané František Směšný a jednatelem Antonín Kočí (byli jimi i v roce 1995). Protože se opět nepostoupilo, tak výbor odstoupil a předal žezlo skupině podnikatelů v čele s Pavlem Dohnalem a Miroslavem Konečným. I. mužstvo skončilo až na 7. místě, dorost byl v Župním přeboru třetí. Žáci skončili v Župním přeboru na 11. místě a sestoupili. Mladší žáci skončili na 9. místě. II. mužstvo mužů hrálo stále III. třídu okresu Uherské Hradiště a příprava Okresní přebor.

Úsilí a snaha, kterou výbor a všichni zainteresovaní do fotbalu vyvinuli, se proměnil v roce 1995 v postup. A právě po posledním zápase mohli otevřít šampaňské ing. Pavel Dohnal a Miroslav Konečný. Podařilo se sestavit dobré mužstvo, které procházelo soutěží celkem hladce. Postupová sestava byla Jan Šimčík (Mates), M. Hrubý, Václav

Obr. 32. Postupové mužstvo z roku 1995.

Penk, Roman Gál, Karel Vaculík, Karel Gašek, Petr Křápek, Karel Ondračka, F. Uhlíř, Petr Janča, David Nezhyba, Vlastik Marek, Petr Hala, David Konečný, Z. Cibulka, Ladislav Soviš a Jiří Flašar. Trenérem postupujícího mužstva byl Milan Prajza, jeho asistentem Zdeněk Horák, vedoucím František Pospíšek. Mužstvo postoupilo přes Ždánice, Jarošov, Rohatec, Ostrožskou Novou Ves, Moravský Písek, Prakšice, Nedačlebice, Otrokovice, Mysločovice, Jalubí, Bzenec, Uherský Ostroh a Hovorany. Dorost i žáci v tomto roce naopak sestoupili do župních soutěží. II. mužstvo mužů hrálo III. třídu okresu Uherské Hradiště.

Do 30. září 1996 byl předsedou hluckého oddílu kopané ještě František Směšný a jednatelem Miroslav Konečný. Ve funkcích je od 1. října 1996 do 30. června 1998 nahradili František Pospíšek a Antonín Zlínský. I. mužstvo bojovalo na jaře o postup do divize. Prohrálo však rozhodující zápas v Brumově 0:1. Sestava hluckých fotbalistů byla P. Janča, A. Pinkava, P. Pálka, R. Gál, Josef Bachan, Václav Penk, J. Ratajský, K. Vaculík, Radim Konečný, Petr Uretšlégr, David Konečný, Dušan Hubáček, L. Melichárek, P. Hala a Zubatý. Trenérem byl Zdeněk Horák a vedoucími mužstva František Pospíšek a František Novotný, manažery Pavel Dohnal a Miroslav Konečný. Bohužel v září 1996 skončila úspěšná éra, protože oba manažeři od fotbalu odešli, a byl zázrak, že jsme s velkým úsilím a obětavostí dohráli soutěž. Skončil i trenér mužstva Zdeněk Horák a závěr sezóny „odkoučoval“ Karel Vaculík.

Rok 1997 byl pro hlucký fotbal hodně krizovým. Zůstali opravdu jenom věrní fotbaloví příznivci. Trochu to připomínalo stav na za-

čátku osmdesátých let 20. století. I. mužstvo skončilo na 14. místě, dorost v Župní soutěži na místě 2., starší žáci obsadili 10. místo a mladší také. Žáky trénoval Staislav Šimčík. II. mužstvo hrálo III. třídu okresu Uherské Hradiště. Na jaře začal trénovat mužstvo p. Malina z Uherského Hradiště a vedoucího mužstva dělal Petr Šimčík. Zbytek jara a část podzimu dotrénoval opět Zdeněk Horák, kterého nakonec vystřídal Ladislav Valčík. V polovině roku 1997 začal dělat vedoucího mužstva Pavel Zavadil, který tuto funkci zastával mnoho let a přežil všechny trenéry a asistenty až do sezóny 2009–2010. II. mužstvo po letech postoupilo do Okresního přeboru Uherského Hradiště. V zimě bylo dáno do provozu osvětlení na tréninkovém hřišti. Zasloužili se o to především František Pospíšek, Petr Šimčík a Ladislav Hrubý.

Od 1. července 1998 se do funkce předsedy oddílu kopané vrátil František Směšný, který zde setrval opět 30. června 1999 (jednatel zůstal až do roku 2004 Antonín Zlínský). I v roce 1998 skončilo mužstvo na 14. místě a bylo blízko sestupu. Dorost obsadil v Župní soutěži 4. místo. Starší žáci starší skončili v Župní soutěži na 4. místě a mladší na 10. místě. Od 1. července 1998 se stal sportovním manažerem Pavel Křivák a ekonomem mužstva Stanislav Vyskočil. Bylo velkým přínosem. Za pomoci předsedy TJ Spartak Hluk RNDr. Zdeňka Botka se situaci podařilo ustálit na slušných podmínkách. Je však třeba vyzvednout i pomoc ing. Radka Řeháka z TEIKA Spytihněv, který pomohl v oblasti ekonomiky. „Běčko“ Hluku skončilo v Okresním přeboru na 11. místě.

Obr. 33. Reprezentanti Československa navštívili Hluk v roce 1998, Hluk je přivítal bohatým kádrem hráčů.

Obr. 34. Muži TJ Spartak Hluk v roce 1999.

Předsedou oddílu kopané se stal od 1. července 1999 Zdenek Fruhauf (do 30 června 2003). I. mužstvo skončilo na 3. místě. Dorost a žáci hráli Župní soutěž, II. mužstvo a přípravek Okresní přebor. Sestava jedničky byla Radim Konečný, Michalčík, Penk, Petr Macháček (z Napajedel), Miroslav Běhunčík, R. Gál, Ladislav Soviš, František Uhlíř, Vrzala (z Napajedel), K. Vaculík, Miloš Kundera, Prachman, P. Janča, A. Pinkava a Ondroušek. Starší žáci starší vyhráli Župní soutěž postoupili do Župního přeboru. Žáky trénoval Jaroslav Kapusta. Dorost byl v Župní soutěži na 5. místě. „Běčko“ mužů skončilo v Okresním přeboru na 12. místě.

V sezoně 1999–2000 skončilo I. mužstvo na 8. místě. Dorost vyhrál Župní soutěž, ale protože v Župním přeboru museli být i mladší, tak nepostoupil. Žáci hráli Župní přebor a skončili na 13. místě a sestoupili. II. mužstvo skončilo na 9. místě.

I. mužstvo hrálo Župní přebor a skončilo na 9. místě. Dorost a žáci hráli Župní soutěže a II. mužstvo Okresní přebor. V této době nebylo jiné řešení, než hrát žákovské zápasy v Ostrožské Lhotě, protože nebylo v Hluku dostatek žáků a spojení s Ostrožskou Lhotou bylo řešení, u nějž se předpokládalo, že vydrží delší dobu. Dorostenci byli v Župní soutěži 5., starší žáci 9., mladší dokončili sezonu na 4. místě. V tomto roce skončil s trénováním v Hluku Pavel Soviš, který byl s hluckým fotbalem hodně spjatý. V Hluku fotbal hrával a také trénoval na začátku devadesátých let 20. století.

Na jaře 2002 přichází do Hluku Libor Soldán a také hráči z Kunovic: Řezník, Jelsíc a Suchý. Mužstvo nabitě hvězdami však nepodávalo takové výkony, jakých mělo být schopno. Na záchranu to však stačilo. Mužstvo trénovali nejdříve Josef Dominik a Zdeněk Horák, na podzim je vystřídali Ivo Šimčík a Libor Soldán. I. mužstvo obsadilo 13. místo, dorost skončil v Župní soutěži na 2. místě, starší žáci byli 7. a mladší dohráli sezonu na 5. místě.

Od 1. prosince 2003 působil jako předseda odílu hlucké kopané RNDr. Zdeněk Botek. I. mužstvo skončilo na 13. místě, dorost skončil 2. (trénoval ho Radek Sopůšek) a obě družstva žáků žáci v Župní soutěži na 9. místě (trénovali je Zdeněk Tinka a František Bachan). O II. mužstvu nejsou žádné záznamy. Další výrazná změna byla v tom, že od podzimu 2003 se zrušila župa v Uherském Hradišti, a začaly se hrát krajské soutěže Zlínského kraje.

I. mužstvo obsadilo v roce 2004 2. místo za Velkými Karlovicemi. Žáci a dorost hráli krajské soutěže, dvojka Okresní přebor. Sestava I. mužstva byla P. Rybníkář, J. Matyáš, L. Soldán, A. Machala, Z. Botek, Herodes, J. Machala, O. Machala, Remeš, Stýskal a T. Zimčík. Toto bylo nejlepší mužstvo tohoto desetiletí. Hodně Hluku pomáhali odchovanci Ostrožské Lhoty M. Zalubil, A. Machala a J. Machala. V Hluku byl také výborný dorost, který hrával ve složení Z. Tinka, Z. Horák ml., Klabačka, Nemrava, Málek, Kohoutek, Kolek, Loutocký, P. Šimčík, O. Kotačka, D. Soviš, Zb. Šícha, J. Svadbík, R. Sopůšek, T. Gál, F. Minařík (trenér Zdeněk Horák a vedoucí V. Prajza). Na podzim mužstvo už trénoval Libor Soldán a asistentem byl Václav Bednařík.

Obr. 35. I. mužstvo Spartaku Hluk v roce 2005.

V letech 2005 a 2006 nahradil na místě jednatele hluckého oddílu kopané Antonína Zlínského Pavel Křivák. I. mužstvo v roce 2005 ve složení Rybníkář, Kovařík, Matyáš, Chytil, Soldán, O. Machala, A. Machala, Botek, J. Machala, Zalubil, Herodes, Z. Horák ml., Minařík, Kučera, Jurásek, Zimčík, Miloš a Loutocký po řadě oslabení obsadilo 3. místo za Morkovicemi a Hulínem (trenérem byl Libor Soldán a asistentem Martin Bukvic). Dorost od podzimu začal hrát krajský přebor Zlínského kraje (trenérem staršího dorostu byl Zdeněk Horák, mladšího Zdeněk Tinka, vedoucím pro obě mužstva byl Vojtěch Prajza). Přestože dorost neměl žádné zkušenosti, tak patřil mezi nejlepší. Starší žáci skončili 7. a mladší na 8. místě. Obě mužstva trénoval František Bachan. II. mužstvo skončilo na 4. místě. V roce 2006 I. mužstvo skončilo v Krajském přeboru na 9. místě. Starší dorost skončil v Krajském přeboru na 5. místě. Mladší dorost byl na 7. místě, starší žáci 11. a mladší skončili na 10. místě. Trénoval je opět František Bachan. II. mužstvo hrálo Okresní přebor a skončilo na 6. místě.

Od roku 2007 je předsedou fotbalového oddílu František Uhlíř František a jednatelem Martin Dostál. Po Novém roce 2007 mělo dojít k reorganizaci fotbalu a sportu v Hluku. Pomalu se chystalo oddělení fotbalu od TJ a k tomu byl vytvořen výbor. Byl do něj kooptován Pavel Dohnal a další členové byli Pavel Křivák, Karel Bojko, Antonín Kočí a Martin Polách. Dne 1. února 2007 se konala valná hromada fotbalového oddílu, na níž byl zvolen nový fotbalový výbor ve složení František Uhlíř, Martin Polách, Antonín Kočí, Marek Šuránek, Martin Dostál, Vlastimil Marek a Radko Řehák. Dne 6. února 2007 se konala první schůze, na které bylo dohodnuto, že pro osamostatnění nejsou podmínky a fotbal bude fungovat v rámci TJ Spartak. Dne 8. května 2007 sehrálo mužstvo Spartaku Hluk doma semifinále Českého poháru se Spytihněvím a remizovalo 1:1. O prohře Hluku rozhodli až penalty. I. mužstvo skončilo na 11. místě (trenéři Soldán a Horák, který pracoval od podzimu 2006 do jara 2009 také jako trenér II. mužstva). Dorost v krajském přeboru vybojoval 8. místo (trenér Zdeněk Tinka a vedoucí František Bachan), starší žáci byli na 10. místě 12 body a mladší na 11. místě. II. mužstvo skončilo na 8. místě. Dne 21. červenec 2007 se konala oslava 75 let fotbalu v Hluku. Ráno byla slavnostní schůze, které se zúčastnil zástupce okresu p. Vacenovský a zástupce kraje Zlín p. Travenec.

U I. mužstva došlo v roce 2008 ke změně na trenérském postu. Místo Libora Soldána převzali mužstvo Radek Sopůšek a Zdeněk Horák. I. mužstvo skončilo sezonu na 8. místě, dorost skončil na místě

10. (trenéři Loutocký a Ondračka), starší žáci byli poslední, mladší žáci na 8. místě (trenér Robin Kužela). II. mužstvo skončilo na 2. místě postoupilo do I. B třídy.

Dne 31. ledna 2009 se konal na tvrzi I. fotbalový ples. I. mužstvo skončilo 3. a II. mužstvo v I. B třídě 5., dorost 11. (trenér Kapusta Jaroslav) a žáci v Okresním přeboru na 8. místě. Příprava na další sezónu začala v Pittenu, v Rakousku, kde hraje hlucký fotbalista Aleš Zlínský. Hlučané zde vyhráli 6:1 (branky dávali 3 x A. Machala, dále Jurásek, O. Machala a T. Horák).

V roce 2010 skončilo I. mužstvo v Krajském přeboru na 6. místě, II. mužstvo bylo v I. B. třídě na 10., dorost skončil v Krajské soutěži na 13. místě a sestoupil. Starší žáci skončili v Krajské soutěži na 7. místě (trénovali už Antonín Kočí, Ladislav Straka a Petr Bachánek). Mladší žáci skončili na 10. místě (trenér- Robert Kužela). O výkonech žáků by se mohla napsat samostatná kapitola, protože starší žáci již dlouho neokusili hořkost porážky ani remíze. Po podzimu 2010 jsou na 1. místě jak starší, tak i mladší. Sestava starších žáků je Václav Pěňčík (brankář), Jakub Gašek, Tomáš Soviš, Roman Tabarka, Michal Píštěk, Roman Štipčák (nejlepší střelec s 28 góly), Tum Thang Nguntual, Van David Nguntual, Jan Sabo, Tomáš Kuchař, Marcel Šimčík, Matěj Hubený, Peter Vozár, Josef Kuřina a Patrik Hrabal (trenéři Antonín Kočí, Petr Bachánek, vedoucí mužstva Ladislav Straka). Mladší žáci jsou rovněž na 1. místě se 33 body a skóre 64:12. Nejlepší střelci mladších žáků jsou Tum Thang Nguntual (16 branek), Aleš Kužela (12 branek) a Van David Nguntual (8 branek). V sestavě jsou i kluci, kteří patří věkem do mladších žáků, ale protože mají dobrou výkonnost, tak hrají i za starší: David Jelének (brankář), Richard Štefaník, Tomáš Anjel, Roman Tabarka, David Martínek, Petr Baroň (kapitán mužstva), Petr Vozár, Přemysl Polách, Roman Martiš, Tle Ach Ghan, Aleš Kužela, Van David Nguntual a Tum Thang Nguntual.

Stolní tenis v Hluku

Zdeněk Botek

Oddíl stolního tenisu byl v Hluku založen v roce 1969 na podnět Jana Haly. Mezi zakládající členy dále patřili Štěpán Pospíšek, František Pištěk a František Smetka. Hrací místnost propůjčil oddílu závod Sport Hluk, který se také postaral o materiální vybavení oddílu. Druž-

stva v soutěžích proto také startovala pod názvem Sport Hluk. Funkci předsedy oddílu postupně vykonávali Štěpán Pospíšek a Josef Fanta. Oddíl byl velmi aktivní již od počátku. Po náboru žáků v místní Základní škole byla do mistrovských soutěží přihlášena tři družstva žáků. Z první vlny žáků byli nejúspěšnější Jan Hájek a Josef Macek, kteří se prosadili i na krajské úrovni.

K velkému rozmachu oddílu došlo v letech 1972–1973, kdy byl zrušen oddíl stolního tenisu ve Slovácké Slávii Uherské Hradiště a soutěž krajského přeboru byla převedena do Hluku. Oddíl postupně získal zkušené hráče – Stanislava a Zdeňka Halu, Jaroslava Jurču a Jaroslava Hložka. K nim pak později přibyl exilový Jan Nováček, Josef Oslzla a Jan Nováček starší. V tomto období oddíl přihlásil do soutěží čtyři družstva dospělých a čtyři družstva žáků. A–družstvo mužů vyhrálo krajský přebor a postoupilo poprvé do národní ligy.

Mírný útlum činnosti nastal po přestěhování působiště oddílu ze závodu Sport do místní sokolovny v roce 1980. Zde byly podmínky nepoměrně horší, špatné vytápění, nekvalitní podlaha, ale oddíl i přes tyto obtíže pokračoval v činnosti. Dobrá tréninková morálka mužů se začala projevovat i ve výsledcích žáků. Vedle J. Macka, J. Hájka, M. Vaškovice a L. Mořického začali vyrůstat dva velmi nadějní hráči – Vít Ratajský a Jiří Kolísek.

Zásluhou již jmenovaných hráčů sbíral oddíl jeden úspěch za druhým. Jan Nováček byl dlouhá léta nejlepším hráčem okresu a několikrát figuroval mezi nejlepšími sportovci okresu. Vít Ratajský se dostal až na republikovou úroveň a v roce 1983 (jako hráč TJ Vítkovice) získal dokonce titul Mistra České socialisté republiky (dále ČSR) ve dvouhře mužů.

V sedmdesátých letech 20. století se tak utvořil v Hluku velmi silný kolektiv, který úspěšně reprezentoval Hluk v krajských i celostátních soutěžích. Podmínky v sokolovně se neustále zhoršovaly a tak oddíl uvítal pomoc místní ZŠ, která poskytla pro činnost oddílu novou tělocvičnu školy. Po celé toto období vykonal největší kus práce jednatel oddílu Jan Hala, v funkci předsedy se vystřídal Josef Fanta, Štěpán Pospíšek a Jaroslav Hložek.

Další podstatný impuls nastal v činnosti stolních tenistů v roce 1982, kdy se předsedou oddílu stal RNDr. Zdeněk Botek. Začala velmi intenzivní práce s mládeží a ve spolupráci s dalšími trenéry J. Hložkem, S. Sadílkem a ing. R. Zábranským dokázali v krátkém čase vychovat ze široké základny hráče, kteří získávali přední umístění v celostátních soutěžích. Tomáš Sadílek, Andrea Botková a Vladislava Bot-

ková přivezli do Hluku žákovské medaile z přeborů ČSR i Československé socialistické republiky (dále ČSSR), krajských medailí bylo v letech 1985–1988 více než dvacet. Mimo zlaté medaile ve dvouhrách T. Sadílka a A. Botkové patří k nejcennějším zlato družstva starších žáků ve složení T. Sadílek, P. Hložek a R. Šimčík. Uvedené výsledky vedly k zařazení T. Sadílka a A. Botkové do kadetské reprezentace ČSR.

Koncem osmdesátých let 20. století měl oddíl ideální podmínky pro svoji činnost – herna v nové sportovní hale s osmi stoly patřila k nejlepším v rámci ČSR, kvalitní trenéři i funkcionáři mohli do soutěží přihlásit pět družstev mužů, tři družstva žen a tři družstva žactva. Oddíl pořádá veškeré turnaje v rámci okresu, odehrály se zde krajské přebory a dokonce i Mistrovství ČSR i ČSSR v žákovských kategoriích. Vrcholem bylo pořadatelsví utkání Evropské ligy dospělých Česká republika – Bulharsko 8. března 1989, v němž sportovní hala naplněná osmi sty diváky aplaudovala našim reprezentantům J. Panskému, M. Orłowskému a Marie Hrachové při vítězství 7:0.

Devadesátá léta 20. století navázala na práci s mládeží předchozích let a v líně talentů se prosazovali další nadějní hráči. Na krajskou úroveň dosáhli další mladí stolní tenisté – Katka Podlasová, Marcela a Martina Hrubé, Zdeňka Lopatová, Petra Mitáčková, Petr Hájek, Vít Pospíšek, Kamila a Blanka Uhrovi, Štěpánka a Jarmila Pospíškoví, Zbyněk Dufka a Karel Krhovský. Družstvo žen vyhrálo krajský přebor a začalo úspěšně působit v národních soutěžích, v dresu Hluku postupně hrály mimo již výše jmenované například G. Malotová, D. Smišťíková či M. Sýkorová. V družstvu mužů, které také postoupilo až do první ligy, se postupně sešli nejlepší hráči regionu J. Nováček, J. Jurča, J. Macek, T. Sadílek, P. Hložek, K. Bojko, J. Kolůch, M. Rubáš, Vr. Slunečko a další. Oddíl vedl v těchto letech z funkce předsedy Jan Uher a později Karel Krhovský.

Další křížovatkou se stal rok 2000, kdy vedení České asociace stolního tenisu umístilo do Hluku jedno ze svých pěti Sportovních center mládeže (dále SCM). Pod vedením Andrei Botkové a Karla Bojka se připravovali nejlepší mladí hráči regionu, mimo domácí naděje Miroslava Janču, Moniku Jančovou, Lucii Žmolíkovou a Anetu Kučerovou prošli SCM také pozdější reprezentanti T. Konečný, M. Smišťíková a H. Matelová. Uvedení hráči v dresu Spartaku Hluk získali četné medaile na republikových mistrovstvích, reprezentovali Českou republiku na mistrovství Evropy a mistrovství světa juniorů a také odtud putovali do Hluku medaile. Mezi nejvýraznější výsledky této éry patří: zlatá medaile Martiny Smišťíkové v družstvech juniorek a stří-

Obr. 36. Hlucký stolní tenista Tomáš Sadílek.

Obr. 37. Významné postavy hluckého stolního tenisu: nahoře ing. Rostislav Zábranský, Stanislav Hala, Štěpán Pospíšek, dole československá reprezentantka Marie Hrachová a sestry Štěpánka a Jarmila Pospíškoví.

Obr. 38. Začátek úspěchů hluckého stolního tenisu, trenér Jaroslav Hložek s mládeží.

Obr. 39. Předseda České asociace stolního tenisu RNDr. Zdeněk Botek a předsedou Evropské asociace stolního tenisu Steffano Bossim.

bro ve dvouhře juniorek na ME v Moskvě v roce 2002, zlatá medaile Martiny Smitštkové ve čtyřhře kadetek na ME v Bratislavě roce 2000, bronzová medaile Monika Jančová ve čtyřhře kadetek na ME v Bratislavě v roce 2000, bronzová medaile Martiny Smitštkové a Moniky Jančové v družstvech kadetek na ME v Bratislavě v roce 2000, stříbrná medaile Miroslava Janči v družstvech kadetů na ME 2000, bronzová medaile Lucie Žmolíkové ve družstvech kadetek na ME v Moskvě 2002, bronzová medaile Lucie Žmolíkové ve čtyřhře kadetek na ME v Novém sadu v roce 2003, titul Mistryň České republiky družstva kadetek v letech 1999, 2000, 2001, 2003, 2004 a 2005. Aneta Kučerová se stala Mistryní České republiky ve dvouhře ve všech mládežnických kategoriích – mladším žactvu, starším žactvu, dorostu, v letech 2002 až 2011 v kategorii U21. Monika Jančová a Mirek Janča získali zlato ve dvouhře mladšího žactva na Mistrovství České republiky v roce 1999.

Výkonnost děvčat se projevila i v dlouhodobé soutěži družstev žen, po postupu do celostátní extraligy v roce 2001 se v letech 2005–2010 umísťovalo družstvo žen Spartaku Hluk vždy na 4. nebo 5. místě v rámci celé České republiky. O tento mimořádný úspěch se pod vedením trenérky Andrei Botkové zasloužily tyto hráčky: L. Žmolíková, A. Kučerová, M. Jančová, H. Matelová, S. Hudecová (Slovensko), T. Štrofová, Š. Pospíšková, K. Galušková, E. Stuckyte (Litva) a V. Galanská (Slovensko).

Obr. 40. Hlucká stolní tenistka Aneta Kučerová, nejlepší současná hráčka a reprezentantka České republiky.

Obr. 41. Extraligové družstvo hluckých žen, zleva Aneta Kučerová, Lucie Žmolíková, trenérka Andrea Botková a Monika Jančová.

Hlučtí odchovanci se prosadili i na Mistrovství České republiky dospělých – v roce 1992 byla Andrea Botková mistryní Česko-Slovenské Federativní republiky ve čtyřhře žen a znovu získala titul mistryně České republiky v roce 1998, opět ve čtyřhře žen. Vrcholem bylo pořádání Mistrovství České republiky dospělých, které se konalo v Hluku 2.–4.března 2001. Mimo obrovský pořadatelský úspěch dosáhli na medaile v kategorii dospělých naši odchovanci Tomáš Sadílek a Andrea Botková – v mixu byl Tomáš Sadílek bronzový a Andrea Botková dokonce stříbrná ve čtyřhře. Vítězi dvouher se v Hluku stali Petr Korbel a Jana

Dobešová. Stejně úspěšně bylo podruhé uspořádáno Mistrovství České republiky dospělých v naší sportovní hale v roce 2006. V roce 2009 získala Aneta Kučerová na Mistrovství České republiky dospělých dokonce dvě medaile – zlato ve čtyřhře žen a stříbro ve smíšené čtyřhře.

Stolní tenis patří v historii sportu v Hluku na významné místo. Mnohé tituly mistrů České republiky i mezinárodní úspěchy byly dovršeny startem v Evropské lize v reprezentaci dospělých (Andrea Botková v utkání Chorvatsko – ČR a Slovinsko – ČR v roce 1996 a Aneta Kučerová v utkání Rusko – ČR v roce 2011), okresní sportovní organizace několikrát vyznamenala nejlepší trenéry a hráče (v roce 2005 Andrea Botková trenérka roku, v roce 2008 družstvo žen nejúspěšnější kolektiv a v roce 2009 Aneta Kučerová nejlepší sportovec okresu). Vynikající podmínky se podařilo naplnit bohatou prací s mládeží, budoucnost tohoto sportu je v Hluku i nadále závislá jen na schopných a obětavých funkcionářích.

Hlucký basketbal

Jaroslav Plaček – Michal Míšek

Základním kamenem pro vznik basketbalu v Hluku byla začátkem osmdesátých let minulého století činnost učitele tělesné výchovy PaedDr. Dušana Dobeše. U samého zrodu oddílu basketbalu TJ Spartak Hluk stáli v červnu roku 1984 nadšenci atletického oddílu, který v té době dosahoval celorepublikových úspěchů. Myšlenku založit samostatný basketbalový oddíl proměnili ve skutečnost Dušan Dobeš, Jaroslav Machala, Miroslav Hubáček, Jiří Hybler, Jiří Mitáček, Radek Píštěk, Hynek Stodůlka, Pavel Kupec, Karel Šácha a dodnes aktivně hrající matador soutěže Ing. Roman Vinca.

Ke vzniku oddílu přispěla v té době velkou mírou kolaudace nové sportovní haly, která poskytovala na tehdejší dobu nadstandardní podmínky. Krátce po založení přišli další členové oddílu Pavel Šimčík, Jaroslav Plaček (pozdější mnohaletý předseda 1987–2001), Petr Dohnal. Prvním trenérem byl Dušan Dobeš, jehož později vystřídal první kvalifikovaný trenér Karel Podlas. Prvním předsedou se stal Jaroslav Machala.

Na podzim roku 1985 se oddíl přihlásil do soutěže Oblastní přebor mužů, kterou hraje dodnes a reprezentuje Hluk se střídavými úspěchy i neúspěchy. Oddílem od doby vzniku prošlo kolem stovky basket-

balistů jak dětí tak i dospělých převážně z Hluku, ale i z Uherského Hradiště a Uherského Brodu. Jako jediné mužstvo za období 25 let nevynechalo ani jednu soutěžní sezonu a dnes patří k respektovaným mančaftům OP III. skupina východ. Po celou dobu působení se oddíl účastní různých přátelských turnajů v České republice i na Slovensku (Praha, Mariánské Lázně, Ostrava, Hodonín, Břeclav, Slavičín, Bratislava, Stará Turá). Za dobu působení se v roli trenéra mužů i mládeže vystřídal několik basketbalových osobností regionu jako třeba Rostislav Smrž, Jaroslav Machala, Roman Vinca a Karel Sobota.

V průběhu několika let se hráčský kádr obměňoval, ale s příchodem několika hráčů z nedalekého Uherského Brodu (za zmínku stojí Stanislav Polehňa, Oldřich Kohoutek, Vratislav Janča a později hrající trenér Rostislav Smrž) se kádr mužstva stabilizoval a dlouhá léta tak hrál v konečném složení Stanislav Polehňa, Oldřich Kohoutek, Vratislav Janča, Rostislav Smrž, Roman Vinca, Jiří Hybler, Filip Momčil, Jiří Mitáček, Jaroslav Machala, Radek Píštěk a Miroslav Hubáček. V pozdější době přichází z Uherského Hradiště Martin Zajíc a Jaroslav Janál.

V počátcích svého působení navázali Hlučané úzké vztahy se slovenským basketbalovým oddílem z Nemšové (dnes MBK Nemšová), které byly sice koncem devadesátých let utlumeny, ale později byly tyto vzájemné přátelské vztahy díky iniciativě nového vedení opět obnoveny a trvají dodnes.

Oddíl od začátku devadesátých let 20. století začal vychovávat další mladé basketbalisty a to po náboru žáků v místní Základní škole. Po dohledem Jaroslava Machaly se začalo učit basketbalové abecedě asi dvacet žáků ročníků narození 1977–1981 a někteří z nich jsou oporami současného oddílu a to jak hráčskými, tak i organizačními. Jmenovitě jsou to Michal Míšek (od roku 2004 do současnosti předseda oddílu a navíc i trenér), Jiří Kalakaj, David Šuránek a Michal Šuránek.

Začátkem roku 2000 se opět Jaroslav Machala za pomoci Romana Vinci (předseda oddílu 2001–2003) rozhodli předat své basketbalové zkušenosti další nové generaci chlapců ročníků narození 1989–1992. Zde mimo jiné, a v některých případech jen krátce, prošli jejich trenérskou přípravou Jakub Krakovič (současný hráč BK Prostějov) a Ondřej Plaček (hrál nejvyšší dorosteneckou soutěž za BK Prostějov). Dalšími oporami současného kádru jsou jejich tehdejší svěřenci Ivan Vinca, Tomáš Pospíšek, Marek Pospíšek.

V roce 2004 převzalo kormidlo vedení oddílu kvarteto hráčů základní sestavy hluckých odchovanců Jiří Kalakaj, Michal Míšek, bratři

Obr. 42. Logo hluckých basketbalistů.

Obr. 43. Družstvo hluckých basketbalistů. Dolní řada zleva: David Šuránek, Tomáš Pospíšek, Ivan Vinca. Horní řada zleva: Martin Šátek, Michal Pelech, Ondřej Plaček, Tomáš Šišpera. Zcela vpravo trenér a předseda oddílu Michal Míšek.

Michal a David Šuránkovi, které do té doby vedl trenér Jaroslav Machala. Tato čtveřice, díky srdeční záležitosti zvané basketbal, přivedla do činnosti oddílu řadu nových a pozitivních změn. Byly zprovozněny internetové stránky klubu (www.baskethluk.estranky.cz), vytvořen znak, logo a stanoveny klubové barvy oddílu. Za zmínku rovněž stojí každoroční pořádání mezinárodního přátelského turnaje spřátelených družstev, kterého se zúčastňují družstva Sokol Kunovice, MBK Nemšová, Muži mesta Stará Turá, Old boys Bratislava a TJ Spartak Hluk. Od roku 2004 vede oddíl trio Michal Míšek (předseda), jeho zástupcem je Jiří Kalakaj (místopředseda) a Zdeněk Fruhauf (pokladník).

V nedávné době se více rozvinula spolupráce s basketbalisty JVSU Uherské Hradiště, která vnesla nový svěží vítr do herního stylu současného kádru a mezi oddíly duch spolupráce. V rámci této spolupráce hostují v oddílu mimo jiné Michal Pelech a Ondřej Plaček (odchovanec místního oddílu). Kádr současného družstva tvoří Michal Juránek, David Juránek, Zdeněk Fruhauf, Jiří Kalakaj, Jaroslav Papež, Michal Knotek, Fero Malaga, Michal Míšek, Marek Pospíšek, Tomáš Pospíšek, Miroslav Churý, Tomáš Šišpera, Roman Vinca, Martin Šátek, Ivan Vinca, Ondřej Plaček, Radek Oploštil a Michal Pelech.

Velký dík za těch uplynulých více než 25 let existence oddílu basketbalu patří dobrovolným funkcionářům, trenérům, starajícím se zejména

o mládež, i všem ostatním, kteří přispěli k dobrému fungování tohoto oddílu, který ukázal, že má mezi sporty pod hluckou tvrzí své místo.

Volejbal v Hluku

Roman Brauner

Hned na úvod je třeba uvést, že dnes je už téměř nemožné do pátrat se přesných dat a souvislostí ohledně historie volejbalu v Hluku, protože neexistují žádné kroniky ani jiné záznamy. Ale všichni pamětníci se shodují, že na tom úplném začátku byl zřejmě Miroslav Pavlík, výborný smečář Jiskry Staré Město, který na konci šedesátých let 20. stolení přišel na základní školu do Hluku jako tělocvikář a nachnul tam pro volejbal spoustu chlapců. Když byl potom začátkem sedmdesátých let 20. století vybudován antukový kurt na fotbalovém stadionu, volejbalový oddíl byl oficiálně „na světě“. V prvních letech se ale jezdilo jen po turnajích.

Do okresního přeboru vstoupili muži pravděpodobně v roce 1973 a jmenujme alespoň některé: Ladislav Kupec, Jaroslav Šimčík, Stanislav Žajdlík, Jan Plaček, František Machálek, Antonín Ratajský, Antonín Šimčík, Jaroslav Štefaník a Pavel Polášek. Okresní přebor se hrál v Hluku nepřetržitě až do začátku devadesátých let 20. století a přišly i úspěchy – od roku 1977 dokázali Hlučané 7x za sebou celou soutěž vyhrát! Ale protože pro postup do vyšší soutěže bylo nutné mít mládežnické družstvo, muži se v krajských soutěžích nikdy neobjevili. Ale že výkonnost na vyšší soutěž měli si opakovaně dokazovali na různých turnajích, kde posbírali mnoho pohárů a dobrých umístění i v konkurenci papírově silnějších soupeřů. V tomto období asi největší slávy hlucký dres oblékali František Machálek, Antonín Ratajský, František Santler, Josef Hrošík, Luboš Žajdlík, Antonín Dohnal, Roman Bachan, Pavel Burian, Milan Šácha, Jaroslav Sochůrek, Ladislav Kupec a také Pavel Dohnal. František Santler se tehdy 2x pokusil o založení ženského družstva, ale jeho úsilí skončilo vždy odchodem žaček ze základní školy, kdy se mu družstvo rozpadlo.

Pak se volejbal v Hluku nějakou dobu nehrál – někteří hráči skončili, jiní přešli do okolních družstev, zejména do Ostrožské Lhoty a Vlčnova.

Největší zásluhu na opětovném vzkříšení volejbalu v Hluku má Pavel Dohnal, který dal v roce 1999 dohromady část bývalých hráčů,

Obr. 44. Ing. Roman Brauner
dlouholetý hráč a od roku 2002
předseda oddílu volejbalu.

Obr. 45. František Machálek, ikona hluckého volejbalu.

družstvo doplnil mladšími a přihlásil je znovu do okresního přeboru. Do karet mu tehdy nahrálo, že zrovna v létě tohoto roku se do Hluku přistěhoval Roman Brauner, hráč s ligovými zkušenostmi z Poštorné, který postupně převzal vůdčí roli nejen na hřišti, ale vedl potom družstvo i organizačně. Po 3. místě v úvodní sezóně 1999/2000 a následných dvou 2. místech se hluckým mužům podařilo získat znovu po letech titul volejbalového přeborníka okresu v roce 2003 a tento úspěch v následující sezóně zopakovali! Vítězství muži v tomto období vozili i téměř z každého turnaje, na kterém startovali. Tehdy Hluk dobře reprezentovali Roman Brauner, Vlastimil Škorec, Luboš Žajdlík, Libor Hadač, František Machálek, Miroslav Škorec, František Brauner, David Hájek, Antonín Ratajský, Antonín Dohnal, Pavel Dohnal a Martin Dostál. Potom někteří hráči definitivně ukončili kariéru, družstvo se omladilo a na podobné úspěchy už nedosáhlo. Snad ještě 3. místo ze sezóny 2007/2008 stojí za zmínku – to se do družstva „na plný úvazek“ vrátil Roman Brauner a přišli i mladí hráči z okolí.

V posledních sezónách se sice muži pohybují se silně omlazeným kádrem na opačném konci tabulky, ale důležité je, že se pořád hraje – jak dlouho ještě snad nebude záviset jen na vitalitě a chuti do hry jednoho hráče, kterého musíme určitě vyzdvihnout, pokud mluvíme o mužském volejbalu v Hluku. Jméno Františka Machálka se objevuje už ve výčtu zakládajících členů volejbalového oddílu a na soupisce nechybí ani v aktuální sezóně 2010/2011 a i přesto, že „už něco pamatuje“, stále patří k nejlepším hráčům!

Ale volejbal v Hluku, to nejsou pouze muži. Od sezóny 2001/2002 startují v okresním přeboru nepřetržitě i ženy a nevedou si špatně, i když jejich maximem jsou zatím „jen“ dvě čtvrtá místa z let 2009 a 2010. Protože přihlášení hluckých žen do okresního přeboru předcházelo roční působení hráček z Uherského Brodu pod hlavičkou TJ Spartak Hluk v krajském přeboru v hlucké sportovní hale, tak můžeme říci, že i pod založením družstva žen je podepsán Pavel Dohnal, který tehdy Broďankám nabídl pomocnou ruku, protože v Uherském Brodě neměli kde hrát. A protože s Broďankami tehdy začaly trénovat i Hlučanky, mohou se dnes jako jedno z mála ženských sportovních družstev pochlubit, že Hluk reprezentují v okresním přeboru už desátou sezónu! I když v současnosti už v družstvu působí i hráčky z Ostrožské Lhoty a Dolního Němčí. Dnes hrají Lenka Blahová, Martina Braunerová, Ludmila Dohnalová, Vendula Pfeiferová, Mirka Chladníčková, Eva Prajzová, Simona Nemravová, Táňa Goliášová, Andrea

Kapustová a Jana Fibichrová; dříve také Lucka Machálková, Lenka Kosorinová, Lenka Marková a Jarka Štefaníková.

Určitě stojí za zmínku i mládežnický volejbal. V sezóně 2002/2003 dosáhli velkého úspěchu kadeti pod vedením Pavla Dohnala, když po předchozím vítězství v okresním přeboru žáků skončili na třetím místě v krajském přeboru! V týmu byli třeba Jakub Dohnal, Martin Dohnal, Jakub Straka, Richard Šácha, Petr Šumbera, Martin Vinca – někteří z nich dnes hrají za muže.

V sezóně 2003/2004 startovalo v regionálním přeboru i družstvo žaček pod vedením Lenky Ševčíkové, bohužel v následující sezóně už soutěž nedohrálo.

Ale volejbalový oddíl v Hluku, to nejsou jen tréninky a zápasy. Volejbalisté se vždy označovali jako „sportovně-kulturní“ oddíl. V novodobé historii uspořádali osm ročníků celodenních turnajů mužů a žen v hlucké sportovní hale, po kterých vždy následovalo posezení u cimbálu, spolu s oddílem sportovního aerobiku pořádali na tvrzi pět ročníků DISCO plesu a scházeli a scházejí se často i při různých příležitostech mimo vysokou síť. Snad jim to vydrží, protože to je určitě jeden z důvodů, proč se volejbal v Hluku hraje už tak dlouho.

Florbal

Igor Dostál

Florbal, kolektivní halový sport, pronikl na území našeho státu až na přelomu osmdesátých a devadesátých let 20. století ze Skandinávie (konkrétně ze Švédska). Postupem času získal pevnou pozici mezi sporty také v Hluku. V únoru 2012 tomu již bude deset let, co se v Hluku tento pro mladé lidi stále přístupnější a atraktivnější sport objevil v organizované podobě. Bratřenci Igor Dostál a Michal Ratajským zaujati tímto sportem oslovili tehdejšího předsedu TJ Spartak Hluk doc. RNDr. Zdeňka Botka, následovalo začlenění do TJ Spartak Hluk, vytvoření členské základny oddílu, a vše rychle šlo k samotné činnosti florbalového oddílu. Počátkem února 2002 se tak mohla uskutečnit historicky první ustavující schůze florbalového oddílu TJ Spartak Hluk. Oficiální název klubu pak zněl FBK Spartak Hluk, pod nímž družstvo mužů nastoupilo i do nadcházející mistrovské sezóny 2002/2003. Předsedou, respektive prezidentem oddílu se stal Michal

Ratajský, sportovním ředitelem Igor Dostál a sekretářem Martin Dostál. Během jara a léta 2002 se utvářel hráčský kádr týmu, který tvořili v drtivé většině Hlučané, ale objevovali se zde i hráči z Veselí nad Moravou, Kunovic či Ratíškovíc. První tréninky probíhaly v prostorách tělocvičny ZŠ a až časem se uvolnilo místo ve sportovní hale.

K historicky prvnímu utkání nastoupilo hlucké družstvo v holešovské sportovní hale, kde v rámci soustředění tehdy celkem ambiciózního brněnského týmu Sokol Brno III odehrálo přátelské utkání. Výsledek (prohra 1:17) pro Hlučany nebyl příliš lichotivý. Historicky první branku FBK Spartak Hluk vstřelil Martin Dostál.

Soutěžní ročník 2002/2003 v rámci struktur České florbalové unie (Čfbu) byl tedy pro florbal v Hluku tím premiérovým. Do soutěžních bojů nastoupilo pouze jedno družstvo mužů, které nakonec zakotvilo v Jihomoravské soutěži mužů na konečné páté pozici ze sedmi týmů.

Další výrazný mezník v historii hluckého florbalu se odehrál v létě 2003, kdy bylo pod křídla florbalového oddílu TJ Spartak začleněno družstvo ambiciózních hradištských juniorů pod vedením trenéra a současně hráče mužů Michala Vrobela. Hlucký florbal tak „nabral“ jak na kvantitě tak i na kvalitě. Do dalšího soutěžního ročníku 2003/2004 nastoupily již tři družstva FBK (muži A, muži B a junioři). Sezóna přinesla dva postupy – muži A a také junioři do druhé nejvyšší soutěže v zemi.

Rovněž sezóna 2004/2005 s sebou přinesla další dva postupy – muži A i muži B. První tým hluckého florbalu tak pronikl až do Jihomoravské ligy, kde ve své první sezóně obsadil vynikající 7. místo. Junioři mezitím brázdí druholigové vody.

Florbal se stává v Hluku čím dál tím více atraktivním a proniká i mezi ty nejmladší, tedy školní mládež. Pod záštitou ZŠ a pod vedením Michala Hanáka začíná organizovaně fungovat kroužek mládeže. V této době se navíc podařilo především díky grantové politice Nadace Děti – kultura – sport a taky díky vstřícnému přístupu vedení TJ Spartak Hluk získat natrvalo do hlucké sportovní haly florbalové mantinely. Tím se výrazně vylepšily již tak nadstandardní tréninkové podmínky v Hluku.

Rok 2005 byl pro florbal v Hluku doslova rokem výjimečným. Jednak se podařilo druhý červencový víkend uspořádat 1. ročník Slovenského poháru. Tento turnaj je určen pro mužské florbalové výběry. V některých ročnících dokonce nesl punc turnaje mezinárodního, když v něm startovaly i přední slovenské týmy (Trenčín, Nová Dubnica, Petržalka). Převážně v něm však startují týmy české respektive

Obr. 46 a, b. Mužstvo hluckých florbalistů.

moravské, ať už přední ligové týmy či nejrůznější florbalové výběry, ve kterých se mnohdy objevují extraligoví borci. Na jednotlivých ročnících už startovalo i několik reprezentantů České republiky. Další (již 7. ročník) Slováckého poháru se uskuteční i v roce 2011, opět druhý červencový víkend, tedy týden po Jízdě králů. Turnaj je dimenzován na šestnáct účastníků a doposud historicky nejúspěšnějším druž-

stvem je tým Vesmírní lidé, který je tvořen převážně extraligovými hráči brněnských Bulldogs. Domácí florbalisté patří taktéž mezi tradiční účastníky a nutno říci, že mezi ty nejúspěšnější. Hlučané totiž doposud opanovali dvakrát třetí pozici.

Nejvýraznější prezentace města Hluk a okolí v rámci celé České republiky se realizovala v prosinci 2005, kdy naše město hostilo Finále Poháru Čfbu mužů a žen. V mužské kategorii si to tu rozdaly naše historicky suverénně nejúspěšnější týmy pražského Tatranu Střešovice a ostravských Vítkovic. Pražané byli úspěšnější, když zvítězili 7:4. V předvečer finálového dne se v přednáškovém sále sportovní haly uskutečnil galavečer Českého florbalu s vyhlášením ankety Florbalista roku.

Následující rok 2006 byl zase dosti význačným rokem na klubové úrovni. Florbalové dění nejenom v Hluku, ale i v blízkém okolí, nabíralo na obrátkách. Snahou vedení FBK bylo vytvořit fungující silný regionální klub s početnou mládežnickou základnou a se stabilním zázemím. Vedení tak vstoupilo do jednání se stejně smýšlejícím partnerem. Tím byl FBC Orel Uherské Hradiště. Jednání obou subjektů nakonec vyústila k fúzi obou oddílů a vytvoření nového subjektu Slovácký FBK. Sídlo oddílu bylo v Uherském Hradišti, přesto převážná část tréninkových jednotek a také mistrovská utkání se odehrávala v hlucké sportovní hale. Mužská družstva navíc stále nastupovala pod hlavičkou Slovácký FBK Spartak Hluk. Od začátku se jevílo vše až nad očekávání dobře. Oddíl Slovácký FBK se řadil dle počtu družstev v soutěžích Čfbu a dle počtu registrovaných hráčů vůbec k největším v kraji, možná i za hranicemi kraje. Po zdařilém startu však přišlo velice rychlé vystřízlivění. První tým Spartaku sestoupil po dvou letech účinkování v Jihomoravské lize (4. liga v České republice) o soutěž níže. Za další rok se sice podařilo získat stejnou soutěž zpět (tentokrát nesoucí název 3. liga), ale účinkování v ní bylo opět jenom jednoroční. Ostatním týmům oddílu se také nijak obzvláště nedařilo. Ve Slováckém FBK postupně docházelo k jakési stagnaci až degradaci. Některá družstva navíc neschopností vedení a nezájmem jedinců zanikla. Období mezi roky 2007 až 2009 lze považovat za „temnou“ éru hluckého florbalu. Navíc zapojení samotných Hlučanů do tohoto krásného sportu bylo stále menší a menší, což je trend přetrvávající bohužel dodnes.

Je si potřeba přiznat, že se daný projekt fúze a následného vytvoření silného regionálního oddílu nevydařil. Vedení (hlavně hlucká strana) tak hledalo cesty, kudy z krize ven. Byly tak přehodnoceny

cíle a vše se vrátilo do zajetých „spartakovských“ kolejí. Od soutěžního ročníku 2010/2011 byla převedena veškerá práva na TJ Spartak, a tak jednotlivé týmy již nastupují v soutěžích Čfbu pod hlavičkou FBK Spartak Hluk. Předsedou florbalového oddílu se stal Igor Dostal, jeho zástupci pak Martin Tuhý a Pavel Rochovanský. V soutěžích dnes nastupují v krajských strukturách muži A, muži B a junioři. Tyto tři týmy čítají dohromady asi padesátku aktivních členů. Všechny týmy mají postupové ambice, v současnosti se vyskytují na předních příčkách svých soutěží. K družstvu juniorů se od začátku sezóny vrátil opět Michal Vrobel, který navíc působí i jako hlavní trenér u prvního týmu mužů. Snad tedy vše směřuje správným směrem.

To, co započal Michal Hanák na ZŠ, rovněž funguje dodnes pod hlavičkou Spartaku Hluk. Díky zodpovědnému a aktivnímu přístupu sourozenců Jaroslava a Jana Žandovských se dvakrát týdně schází něco kolem dvaceti mladých hluckých florbalistů ke společným tréninkům. Tento tým se navíc v právě probíhajícím soutěžním ročníku premiérově účastní v kategorii starší žáci regionální Orelské florbalové ligy (jako neorelský tým) a nevede si zrovna nejhůře.

Hlucky florbal stojí na pevných základech a je na čem stavět. Závěrem se sluší poděkovat všem těm, kteří se o vznik, rozvoj a propagaci našeho klubu zasloužili. Z konkrétních osob bych jmenoval Michala Ratajského, Martina Dostala, Martina Tuhého, Pavla Rochovanského, Karla Bojka, Michala Hanáka a bratry Žandovské. Velké poděkování také patří městu Hluk, organizaci Sport Hluk a samozřejmě i mateřské TJ Spartak Hluk. Taky bych nerad zapomněl na podporu z dotací Zlínského kraje a Nadace Děti – kultura – sport a taktéž našeho vůbec prvního partnera firmu Trend ABC.

Atletika

Dušan Dobeš

V úvodu zdůrazněme, že už asi čtyřicet roků je oficiální název tohoto sportu ATLETIKA, nikoliv LEHKÁ ATLETIKA, jak někteří „znalci“ nesprávně říkají. Rozdělení na atletiku lehkou a těžkou bylo zavedeno v předminulém století a už tehdy bylo nesprávné – vždyť žádný důsledně provozovaný sport není lehký.

Ze závodní i trenérské činnosti hlucké atletiky bohužel zůstalo jen pár zažloutlých fotek, několik skoro nečitelných novinových vý-

střížků a hodně vzpomínek. Byla tu parta nadšenců, kteří byli zařazeni do krajské soutěže atletických družstev a vedli si docela zdatně. Připomeňme si aspoň některé z nich: sprintera Josefa Bachana, všestranného Antonína Ratajského, výškaře Ladislava Sváčka, oštěpaře Hyblera z Dolního Němcí, vytrvalce Antonína Nemravu, Štěpána Pospíška či dolněmčanského Jindřicha Martiše (ten později zahynul jako horský průvodce v Himalájích), vrhače Antonína Pospíška a Lekeše. Svými výkony exceloval v soutěži skokan do dálky Petr Orságh, který se stal roce 1970 prvním dorosteneckým mistrem ČSR z našeho oddílu a prvním Hlučanem, který skočil do dálky 7 m. Postupně se k atletům připojovali další mladší závodníci – sprinteři Vágner a Miklíček, dálkař Josef Motyčka, vynikající vytrvalec z Uherského Brodu Jindřich Hurbiš.

Po ukončení působení v ligové atletice v Uherském Hradišti se v roce 1967 do činnosti hluckého atletického oddílu zapojil rovněž závodník a trenér PaedR. Dušan Dobeš, jehož tehdejší duše hlucké atletiky Antonín Nemrava nemusel k přestupu dlouho přemlouvat. Roku 1974 se Pavel Dobeš s rodinou přestěhoval do Hluku a začal učit tělocvik na zdejší Základní škole. Měl zde pro atletickou přípravu mladých velkou podporu a pochopení u tehdejšího ředitele Jaroslava Sochůrka. Ten dokonce občas jezdil na závody a v Hluku pomáhal jako atletický rozhodčí. Po kontrole výkonnosti a zajišťování předpokladů začaly pravidelně trénovat 2x–3x týdně dvě desítky chlapců ze 6.–8. tříd. Zpočátku se některým moc nechtělo, když ale po důkladné zimní přípravě přišly první jarní závody a Hlučané v nich byli suverén-

Obr. 47. Hlučtí atleti v úspěšném roce 1977. Stojící zleva trenér Dušan Dobeš, dále Soviš, Hanáček, Jurásek, Mlýnek, Martínek, Malůš; klečící Baumruk, Martinek, Kupec, Kadlček a Hráček.

ní, začal být o činnost zvýšený zájem. Dá se říct, že tehdy začalo zlaté období hlucké mládežnické atletiky.

I když trenér Dušan Dobeš ještě sám závodil, věnoval stále více času i energie přípravě mládeže. Po všestranné průpravě bylo třeba u dětí rozvíjet vlastnosti potřebné pro příští atletickou specializaci. Bylo třeba kluky rozdělit na skupinu běžců (sprint a překážkový běh), skokanů (dálka, výška, později i skok o tyči a trojskok), vrhačů (koule, oštěp, disk, později u dorostu kladivo), chodců. Každá tréninková skupina měla „naordinován“ speciální trénink, u nějž trenér kontroloval plnění, motivoval – někdy pochvalou, někdy domluvou. Žáci byli v sezóně 1975 zařazeni do B skupiny krajského přeboru družstev, k mé radosti ji vyhráli a postoupili do finále osmi nejlepších. Tam obsadili solidní 5. místo. Další dva roky byli už kluci „ostřílení borci“ a celou soutěž včetně finále vyhráli. Nechali za sebou oddíly se sportovními třídami a profesionálními trenéry (Zbrojovka Brno, TJ Gottwaldov, Prostějov ...). Je pravda, že tehdy už do Hluku jezdili trénovat šikovní kluci z Ostrožské Lhoty (výškař Durna, který později překonal 2 m, oštěpař Maluš), z Nivnice (sprinter Lukáš), Dolního Němčí (běžci Multán a Baumrukr).

Roku 1977 vyhráli hluchtí kluci celostátní soutěž škol (samozřejmě bez přespolních posil) o Pohár rozhlasu. Jejich rekord ve štafetě na 4 x 60 m – 28,9 vteřin vydržel více než 10 let a do dneška by podobný výkon stačil na medaili z přeborů České republiky – to se klukům povedlo v témže roce na přeborech ČSR v Hradci Králové.

V malém množství starých výsledků jsem našel tabulku školních rekordů. Ta byla svého času umístěna v přízemí školy a byla vždy středem pozornosti těch návštěvníků, kteří atletice rozuměli.

	6. tř.	7. tř.	8. tř.	9. tř.
60 m	8,0 J. Soviš 1975	7,4 J. Soviš 1976	7,3 J. Soviš 1977	7,2 J. Soviš 1978
800 m	2:28,9 M. Křápek 1974	2:27,1 M. Křápek 1975	2:19,2 M. Indra 1977	2:15,1 P. Šimčík 1976
1000 m	*	2:59,2 M. Indra 1976	2:57,0 M. Indra 1977	2:54,0 P. Šimčík 1976
1500 m	*	*	4:41,9 M. Indra 1977	4:38,2 M. Indra 1978
Dálka	500 J. Soviš 1975	541 J. Soviš 1976	592 J. Soviš	636 J. Soviš
Výška	140 L. Janča 1977	150 L. Janča 1978	181 J. Soviš 1977	188 F. Bachan 1982

Míček	50,2 L. Janča 1977	51,48 Z. Hanáček 1975	81,20 J. Uherka 1975	14,12 M. Martínek 1978
Koule	*	*	12,88 P. Bachánek 1976	13,22 M. Martínek

* znamená, že uvedené disciplíny nebyly pro daný ročník v osnovách

Uvedené výkony byly vytvořeny v letech 1974–1978 s výjimkou rekordu ve skoku vysokém, který František Bachan překonal roku 1982. Jako rekordy jsme uznávali vždy pouze výkony dosažené na oficiálních závodech a měřené úředními rozhodčími, tedy nikoliv výkony z tréninku či z hodiny tělocviku. (Je nutno se zmínit, že ani jeden z uvedených rekordů nebyl za více než 30 let překonán!) Kromě rekordmanů je třeba uvést i ty, kteří rekordy nepřekonávali, přesto svými výkony přispívali k výbornému hodnocení družstva. Omlouvám se nynějším skoropadesátníkům, pokud si některá jména nevybavím: sprinteři Jiří Bachánek, František Pospíšek, Pavel a Libor Kupcovi, Vlastimil Straka (výborný překážkář i diskař), skokani Pavel Kadlček, Pavel Pospíšek, Marek Stodůlka, Pavel Hráček, Stanislav Jurásek, Antonín Špaňhel, běžci na delší tratě Jaroslav Machala (později výborný chodec), Miroslav Hubáček, Ivan Turčínek, vrhači Hynek Stodůlka, Richard Martinek, Zdeněk Hanáček (také velmi dobrý běžec přes překážky). Dnes si jen stěží dokážeme představit, že kromě vedení tréninků bylo nezbytné ještě před závody připravit hřiště – poválcovat a nalajnovat dráhu, připravit náčiní a náradí, pozvat rozhodčí, kterých někdy přišla polovina ...

V roce 1978 se většina úspěšných žáků stala dorostenci a díky předchozí výkonnosti bylo družstvo zařazeno do krajského přeboru I. třídy. Tuto soutěž hlučtí kluci suverénně vyhráli před Zbrojovkou Brno a postoupili do dorostenecké ligy. V rozhodujícím utkání mezi českou atletickou špičkou se neztratili a obsadili 3. místo, což je výsledek, který – pokud vím – se nepodařil žádnému jinému oddílu či družstvu z TJ Spartak Hluk. Bylo to o to složitější, že při počtu závodníků (17) při povoleném maximu 22 jsme museli natrénovat i disciplíny pro nás zatím nevyzkoušené (hod kladivem, chůze, běh na 1500 m překážek). Roky 1977–1978 se dají bezesporu považovat za vrcholné období hlucké atletiky. Pro nesouhlas s některými věcmi na hlucké škole však bohužel trenér Dušan Dobeš odešel na své předchozí působiště v Uherském Brodě. Trenérské činnosti v Hluku však nenechal, ale bez těsné spolupráce se školou se nedaly předpokládat výraznější úspěchy. Dorostenci, kteří chtěli dál závodit, přestoupili do Uherského Hradiště či do tréninkového střediska mládeže v Gottwaldově. Ja-

Obr. 48. Úspěšná oštěpařka Veronika Směšná (stojící třetí zleva) v družstvu žen Slovácké Slávie Uherské Hradiště v roce 1997.

roslav Soviš to dotáhl až na čtyřleté působení v elitní pražské Dukle, jeho nejlepší dálkařský výkon 777 cm by byl ještě dnes ozdobou většiny českých mítinků.

V další generaci byly opět šikovné a talentované děti. Bez každodenního působení a motivování však byla účast na trénincích nepravidelná, výsledky nevýrazné. Roku 1984 se žáci ještě dostali ve finále KP družstev na 3. příčku, několik jednotlivců získalo medaile na soutěžích jednotlivců, ale to už byly jenom záblesky zašlé slávy. V roce 1988 mělo o atletiku zájem několik děvčat ze 7.–9. třídy. Podařilo se dát dohromady dobrou partu, kde vynikaly běžkyně Alena Sovišová (dvojnásobná krajská přebornice v běhu na 800 m) a Lenka Galdová (nejlepší v kraji na 1500 m), či vrhačka Veronika Směšná (přebornice v oštěpu a kouli; později dlouholetá opora ženského družstva Slovácké Slávie Uherské Hradiště a dvojnásobná přebornice Moravy a Slezska v hodu oštěpem v letech 1994 a 1995 a držitelka celé řady stříbrných a bronzových medailí z hodu oštěpem a diskem z téže soutěže, poznámka redakce).² V roce 1990 byla děvčata už jako dorostenky zařazena do krajského přeboru žen. Po kritice své práce (za níž dostával až posledních 5 let odměnu 14 Kč/hod.) však nakonec Dušan Dobeš své činnosti v Hluku zcela zanechal.

V atletice však nesoutěžila jen družstva. Ve dvacetiletí, které trenér Pavel Dobeš atletice v Hluku věnoval, získali hlučtí atleti 39 titulů přeborníků kraje, sedm medailí z mistrovství ČSR a ČSSR, ob-

2) PILÁT, Zdeněk – TICHAVSKÝ, Květoslav: *Devadesát let královny sportu v Uherském Hradišti 1919–2009*. Uherské Hradiště 2009, s. 127–137.

Obr. 49. Běžec Michal Šuránek (druhý zprava) jako člen štafety Slovácko Slávie Uherské Hradiště po doběhu v Hodoníně.

sadili desítky míst na stupních vítězů na závodech na dráze i v terénu po celé republice. Žáci byli jako nejúspěšnější kolektiv vybráni dvakrát k reprezentaci kraje do Oschatzu v NDR.

Velikou oblibu získala mezi příznivci sportu Hlucká hodinovka. Bylo pořádáno 21 ročníků za celkové účasti přes 600 závodníků od nás i ze zahraničí. Traťový rekord drží pětinasobný vítěz Nebojsa ze Zlína, který uběhl za hodinu 18 308 m. Oddílový rekord vytvořil v roce 1975 Jindra Hurbiš – 17 250 m. Do celostátní termínovky běhů mimo dráhu byla zařazena Autopalácká 25 – silniční běh Hluk – Boršice – Slavkov – Dolní Němčí – Vlčnov – Hluk. Konaly se jen tři ročníky, na tak náročnou akci nebyl dostatek pořadatelů.

V současné době atletika v Hluku neexistuje. Pokud jsou zde atleti, závodí v jiných oddílech. Patří mezi ně i trenérští svěřenci Pavla Dobeše bratři Šuránkovi. Starší Michal, voják z povolání, závodí v dresu Slovácké Slávie Uherské Hradiště (s jejíž štafetou 4 x 400 m v roce 2000 získal na Mistrovství Moravy a Slezska stříbrnou medaili, poznámka redakce)³ a před několika lety se stal vítězem spojeneckých armád v běhu na 3 míle, je vítězem armádní běžecké ligy, v dlouhodobé slovenské běžecké lize obsadil již tři roky po sobě druhé místo ve své věkové kategorii. Jeho bratr David už zaběhl 800 m pod hranici dvou minut, po dlouhodobém zranění však jeho výkonnost stagnuje. Přes tuto skutečnost nezbyvá, nežli zůstal optimistou a věřit, že se dočkáme obnovení atletické činnosti v Hluku. Končíme slovy, která napsal kdysi do naší ztracené kroniky Emil Zátopek: „*Kéž má atletika v Hluku stále víc šikovných holek i kluků!*“

3) TAMTÉŽ, s. 147, 153–154.

Aerobik

Hana Chytilová

Oddíl aerobiku byl v TJ Spartak Hluk založen v roce 1983 pod hlavičkou tehdejší Základní rekreační tělesné výchovy (ZRTV). Začátky byly těžké, neboť v té době byla tato pohybová aktivita v naší republice úplnou novinkou. Studijní materiály včetně hudby ke cvičebním hodinám v této době neexistovaly. Díky nadšení více než stovky cvičenek, které dvakrát týdně zaplnily velký sál sportovní haly, zahájil oddíl aerobiku v Hluku velmi úspěšně svou činnost. Ve volných chvílích cvičitelka Hana Chytilová vymýšlela choreografie a s nejodvážnějšími děvčaty nacvičovala taneční vystoupení. Těmi pak obohacovaly program plesů, diskoték a jiných kulturních akcí. V průběhu cvičebních let Haně Chytilové na sportovní hale vypomáhaly v lektorské aktivitě Radka Bánovská, Irena Ryšková, Ivana Svitková a Táňa Macková.

V dnešní době se i nadále oddíl aerobiku schází pravidelně dvakrát týdně pod Českou asociací Sport pro všechny (ČASPV). Cvičební hodiny jsou obohaceny o prvky „low“ a „hi“ aerobiku, o metody „Pilates“, „powerjogy“, „kalanetiky“ a o cvičení s rehabilitačními míči „Overball“ a pružnými elastickými pásy „Rubber Band.“ U všech těchto směrů a metod respektujeme zdravotní aspekty pohybových aktivit s důrazem na zpevnění středu těla a hlubokého svalového stabilizačního systému. K tomuto účelu nám slouží právě „Overbally“ a balanční podložky „Stability Trainer.“ V posledních dvou letech se v lektorské činnosti střídá Hana Chytilová s Jitkou Schneiderovou. Cvičitelky i cvičenky jsou spokojené a lze konstatovat, že aerobiku v Hluku se daří.

Kuželky

Eva Kyseláková

První kuželkářský oddíl v nové hlucké sportovní hale založil Milan Galda. Pod jeho vedením měl oddíl 47 registrovaných členů, které pomáhali vést František Salanci a Martin Kadlček. Tak vzniklo první hrající družstvo mužů ve složení Milan Galda, Martin Kadlček, Josef Kuchař, Ludvík Jurásek, p. Moštěk a p. Hejda. Pod vedením Františka Salanciho vzniklo rovněž první dorostenecké družstvo ve složení Radek Salanci, David Svatbík, Roman Prachař a Jilík.

V roce 1989 absolvovali František Salanci, Martin Kadlček, Josef a František Kuchařovi trenérský kurz v Třebíči. V témže roce nahradil Hejdu a Mošťka v hluckém družstvu hrající trenér Dako Pavič a vzniklo nové družstvo ve složení Dako, Eduard a Michal Pavičovi (otec a synové), Ludvík Jurásek, Martin Kadlček, František Salanci a Roman Prachař. Začal se hrát okresní přebor v kuželnkách. Na zápasy se jezdilo vozem Škoda 1203, který byl majetkem TJ Spartak Hluk.

V průběhu času se složení družstev a počty členů oddílu hodně měnily. V roce 2003 vedle družstva mužů vzniklo rovněž družstvo žen, takže muži postoupili do Krajského přeboru s 6-ti členným družstvem. Družstvo žen bylo 4-členné a začalo hrát v Zlínské krajské soutěži. V roce 2006 skončilo družstvo mužů svou aktivní činnost. Zůstaly pouze ženy ve složení Jana Přerovská, Lenka Farkašová, Marcela Josefíková, Michaela Vaňková, Táňa Galečková, Věra Jarská, Jana Blažková, Bohumila Jurásková a Eva Kyseláková. Zlínské krajské soutěže se účastní družstva SC Bylnice, KC Zlín, CAMO Slavičín, TJ Chropyně, TJ Bojkovice Krons a TJ Valašské Meziříčí.

Teprve od roku 2010 se do kuželkářského oddílu začínají opět vracet muži, kteří kuželky již hráli. Jsou to Zdeněk Pospíšek, Zdeněk Kočíř, Ludvík Jurásek, Antonín Kuchař a Dako Pavič. V současné době je v Kuželkářského oddílu v Hluku dvanáct registrovaných členů, z toho je sedm žen a pět mužů. Bylo by zajisté škoda, kdyby kuželky v Hluku skončily, všichni členové věří v úspěšné pokračování kuželkářského oddílu v Hluku.

Šachy

Jaroslav Hala

První historické zmínky o aktivitě hluckých šachistů pocházejí z válečných let 1941–1942. Dnes už se nedá přesně zjistit, zda byl šachový oddíl samostatný nebo působil pod některou tělovýchovnou jednotou Sokola, Orla nebo DTJ. Soutěže družstev byly pro okres Uherské Hradiště rozděleny do žup a Hluk měl dvě družstva v soutěži Uherskohradištská župa–III. třída jih a IV. třída jih. Počet družstev byl tehdy malý a výsledky Hlučanů „divoké“. Často docházelo ke kontumačním výsledkům i celých družstev. Další zmínky o hluckém šachu jsou až z roku 1953, kdy měl Hluk v soutěži jedno družstvo, které hrávalo pod hlavičkou Závodní sokolské jednoty Autopal Hluk.

Začátek pravidelných celostátních šachových soutěží se datuje od roku 1969. Od roku 1969 do roku 1983 však nejsou žádné dostupné zmínky o šachu v Hluku, takže se dá konstatovat, že šachový oddíl v Hluku pod hlavičkou TJ Spartak Hluk založil v roce 1983 Antonín Kremr a oddíl měl dvanáct členů. Mezi zakládající členy šachového oddílu patřili Miroslav Hala, František Štefaník, Jaroslav Machálek, Jiří Macek, Jaroslav Prajza, Josef Křápek, František Machálek, Miroslav Vychorec, Nikolaj Sikan, František Ťok a František Malůšek. V první sezoně uhráli Hlučané šest bodů a skončili na 5. místě v okresní soutěži. Hrávalo se na fotbalových kabinách na hřišti. V roce 1984 se šachový oddíl rozrůstá na 23 členů, z toho šestnáct dospělých a sedm žáků. Proto bylo v následující sezoně založeno „B“ družstvo, které rovněž hrálo okresní soutěž.

V roce 1985 došlo k další velké historické změně – činnost oddílu se přesunula na novou sportovní halu. Za Hluk tehdy hrávali Jaroslav Hala (jako host z Lokomotivy Brno), Miroslav Vychorec, František Šimek, Miroslav Hala, František Rybníkář, Nikolaj Sikan, Jiří Macek, Antonín Štefaník, Jaroslav Machálek, Josef Křápek, Antonín Kremr, Petr Štefaník, František Štefaník a Vít Hráček. V následujících letech startovaly obě hlucká družstva v okresních soutěžích se střídavými úspěchy.

Mezi nejúspěšnější sezony v historii hluckého šachu můžeme pokládat roky 2008, 2009 a 2010, kdy družstvo „A“ za pomoci hostujících hráčů bojovalo o přední místa v okrese a postup do kraje unikl vždy jen o vlásek. V okresních soutěžích startovala v tomto období tři hlucká družstva, přitom v oddíle bylo pouze 23 členů, z toho dvanáct dospělých a jedenáct žáků.

V současné době má oddíl čtrnáct aktivních hráčů, z toho deset dospělých a čtyři žáky. Oddíl každoročně pořádá mládežnické turnaje na hlucké tvrzi a spolupracuje při pořádání velkých šachových turnajů na sportovní hale.

Hlucká kulturistika

František Machala

Při pátrání po tom, jak to v Hluku s kulturistikou začalo, se dostaneme až někam k roku 1973. V tomto roce se borci trénující v místní sokolovně (Zdenek Kohutič, Ladislav Svadbík, Žajdlík a Vaclav Příštek) zúčastnili závodů v Ostrožské Lhotě.

Obr. 50 a, b. Hlučtí kulturisté v době počátků své činnosti.

V roce 1984 byla oficiálně zahájena činnost oddílu kulturistiky v prostorách sportovní haly. Základem posilovny byl mnohoúčelový stroj ze Slovšportu Košice a několik párů jednoručních činek (většinou domácí výroby). Oddíl v té době vedl Ladislav Svadbík a po jeho přestupu do Uherského Hradiště převzal vedení oddílu František Machala.

Začalo období budování zázemí. Byla zrušena nefungující vzduchotechnika, probourány příčky, položeny koberce, po stěnách pověšeny zrcadla a postupně byla posilovna vybavena novými přístroji a činkami. Členská základna tehdy čítala kolem třiceti převážně mladých lidí. V oddílu byla dobrá parta a každý rád přiložil ruku k dílu na sobotních brigádách. K tahounům patřili Jiří Rondoš, Jiří Smaženka, Rostislav Mitáček, Zdenek Kadlčík, Milan Vajdík a spousta dalších. Jiří Rondoš dodnes patří k nepostradatelným členům oddílu, bez jeho práce si nelze představit chod posilovny.

Došlo k výškolení trenérů (Vajdík, Jančová, Machala, Machalová) a hlucký oddíl si troufl i na pořádání závodů v kulturistice a silovém trojboji. Memoriálu Františka Bulvy v Hluku se zúčastnilo neskutečných 160 závodníků, a tento rekordní počet závodníků nejspíše nebyl nikdy překonán. Hlucké družstvo, ve složení Nemrava, Šmejdiř, Vajdík, Janča na něm skončilo sedmé. Mimořádně talentovaný Stanislav Nemrava dokonce postoupil až na přebor České republiky, kde byl sedmý.

Postupně v Hluku začali vyrůstat další kvalitní závodníci – Rostislav Mitáček, Zdenek Kadlčík, Miriam Ženatíková, Vajdík a hlavně

Obr. 51 a, b. Kulturistické závody.

Iveta Hájčíková (Mitáčková), která byla chloubou hlucké kulturistiky a startovala v soutěžích v kategorii do 57 kilogramů. Byla v letech 1998 a 1999 dvojnásobnou šampionkou České republiky a účast na mistrovství Evropy jí uniklo jen o vlásek. Z jejích nejlepších výsledků uveďme: 1. místo na mistrovství Moravy (Orlová, 21. května 1994), 2. místo na mistrovství České republiky párů (Brno, 10. června 1995),

2. místo na mistrovství Moravy (Přerov, 18. května 1996), 1. místo na mistrovství Moravy (Vyškov, 11. května 1997), 2. místo na mistrovství České republiky (Frýdek Místek, 17. května 1997), 1. místo na mistrovství Moravy (Bystřice nad Pernštejnem, 16. května 1998), 1. místo na mistrovství České republiky (Kalovy Vary, 23. května 1998), 2. místo na Austria Cup (Rakousko, 31. října 1998), 1. místo na mistrovství České republiky (Havířov, 22. května 1999). Iveta Hájková se zařadila i mezi nejlepší sportovce okresu. V roce 1998 byla vyhodnocena na 2. místě a v roce 1999 na 6. místě.

Musíme se také zmínit o další disciplíně, kterou je silový trojboj. Ani v tomto poli se Hlučané neztratili, i když startovali pod hlavičkou oddílu Uherského Brodu. Lukáš Mañas obsadil na mistrovství České republiky v Trutnově 3. místo a Jakub Remeň má z mistrovství České republiky v silové trojboji dvě stříbrné a jednu bronzovou medaili.

Ale vraťme se do současnosti. Bohužel za více než 20 let hlucká kulturistika nenašla na sportovní hale lepší a hlavně větší prostory na posilovnu. Nyní má oddíl kolem sedmdesáti pravidelných cvičenců a neustává snaha o obměnu zařízení a vybavení, což se vcelku daří. Samozřejmě nelze konkurovat nejmodernějším (povětšinou soukromým) fitness centrům. Přestože je posilovna hluckého oddílu kulturistiky malá, uvítá každého, kdo chce zapracovat na své kondici!

Armsport

Dušan Tesařík

Snad každý filmový fanoušek zná příběh drsného řidiče kamionu v podání Sylvestera Stalloneho ve filmu *Over The Top*. Hlavní hrdina vítězí na světovém šampionátu v páce, získá statisíce dolarů a nový kamion jako hlavní cenu. A i když páka ve světě byla dávno před tímto filmem, právě tento příběh ovlivnil tisíce sportovců z celého světa, aby se tomuto sportu začali věnovat vrcholově. První mistrovství světa se uskutečnilo již v roce 1967 v Kanadě a zúčastnili se i Egypt, USA a Brazílie. Do světové asociace dnes patří na osmdesát zemí a samozřejmě své místo má tady i Česká republika.

V České republice byla založena Česká asociace přetlácení rukou v roce 1994 a okolo roku 2000 začaly první tréninky i v Hluku ve sportovní hale. Na tréninky sem jezdily dokonce i takové závodnice

jako Monika Slováková z Nivnice nebo Daniela Kolníková z Korytné. Prvně jmenovaná se stala mistryní světa a druhá evropskou šampiónkou. Mezi domácími závodníky dominoval v této době Miroslav Mitáček, který získal několik domácích juniorských titulů. Ovšem hlavně v Hluku působil závodník, trenér, rozhodčí a hlavně nadšeneček pro páku v jedné osobě Radek Salanci. Ten vedl hlucký klub ho až do roku 2004, kdy z něj odešel. Po jeho odchodu bohužel prvotní nadšení závodníků netrvalo dlouho a brzy zůstalo jen torzo závodníků. Z původních více než dvaceti nadšenců zůstala nakonec trojice Adam Vrtal, Milan Miroš a Tomáš Skýpala. Tuto trojici doplnil v létě roku 2004 ještě „pákařský“ nováček Dušan Tesařík, kterého přivedl na první trénink právě Radek Salanci.

Od té doby se začala psát nová, nevídaně úspěšná historie pákařského klubu z Hluku, který má své jméno nejen doma v České republice, ale bez nadsázky po celém světě. Po počátečních rozpacích, kdy pákaři trénovali v podstatě všude, kde se dalo, se hlučtí borci začali prosazovat na domácích soutěžích a k jejich úspěchům nezůstali bohudík lhostejní ani zástupci TJ Spartak Hluk ani zástupci města Hluk.

Hlučtí pákaři dostali dostatečné prostory k tréninku a začali se svým partnerům brzy odvděčovat v podobě sportovních úspěchů nejen doma, ale i zahraničí. V roce 2005 získal Adam Vrtal bronzovou medaili na juniorském mistrovství Evropy v Bulharsku a rok poté ještě jako junior, vybojoval v Anglii další tentokrát bronzovou světovou medaili. Na domácí půdě Adamovi Vrtalovi statečně sekundoval Milan Miroš a společně ovládali jak kategorie juniorů, tak i mužů. Po dvou letech tréninku se k nim přidal výkonnostně i Dušan Tesařík a medailové sbírky se rozrůstaly každým závodem. V klubu se vystřídalo mnoho závodníků a někteří, jako Zuzana Petrová nebo Marek Vrtal vozili dokonce cenné kovy i z republikových šampionátů. Ale bohužel postupně ani tito závodníci u tohoto sportu nezůstali.

V roce 2007 vzniklo občanské sdružení ARMSPORT Hluk a jeho předsedou se stal Dušan Tesařík. Ve stejném roce se Dušan Tesařík stal na jeden rok i prezidentem celé České asociace přetlácení rukou. Medaile se každý rok počítali na desítky, ale i tak Hluk posílil i o borce „přespolní“. A že to nejsou žádní začátečníci, to bylo patrné hned od začátku jejich působení. Jaroslav Štůsek již v barvách Hluku získal tituly mistra světa i Evropy a Martin Vodák ukořistil bronz z evropského šampionátu. Za dobu svého působení na domácí scéně od roku 2005 do roku 2010 získali hlučtí borci přes 200 medailí (z toho 102 zlatých) a dvacet titulů mistrů republiky.

A kteří sportovci šíří slávu Hluku po celém světě? Adam Vrtal se stal 8 x mistrem České republiky, získal bronz z ME 2005 v Bulharsku a bronz z MS 2006 v Anglii. Milan Miroš se stal 7 x mistrem České republiky a získal páté místo z MS 2007 v Bulharsku. Dušan Tesařík se stal 5 x mistrem České republiky a získal sedmé místo z MS 2009 v Itálii. Martin Vodák se stal 5 x mistrem České republiky a získal bronz z ME 2007 ve Švédsku. Jaroslav Štůsek se stal mistrem světa z roku 2009 v Itálii a mistrem Evropy z ME 2009 v Bulharsku. Michal Kolník vybojoval 2 x titul mistra České republiky. David Pospíšek se stal rovněž mistrem České republiky a skončil pátý z MS 2009 v Itálii. Hlucky kádr dále doplňují Petr Žáček, Aleš Studénka, Jan Gál a Veronika Ondráčková.